



SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 18

Rozeslána dne 23. února 2010

Cena Kč 51,-

O B S A H:

- 48. Nález Ústavního soudu ze dne 19. ledna 2010 ve věci návrhu na zrušení § 76g a § 220 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
 - 49. Úplné znění zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), jak vyplývá z pozdějších změn
-

48**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem republiky**

Ústavní soud rozhodl dne 19. ledna 2010 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Vlasta Formánková, Vojen Güttler, Pavel Holländer, Ivana Janů, Vladimír Kůrka, Dagmar Lastovická, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Pavel Rychetský (soudce zpravodaj), Miloslav Výborný, Eliška Wagnerová a Michaela Židlická o návrhu obchodní společnosti TV PRODUCTS CZ, s. r. o., IČ 26061333, se sídlem Rybná 669/04, 110 00 Praha 1, na zrušení § 76g a § 220 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, za účasti Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky jako účastníků řízení

takto:

I. Ustanovení § 220 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, je v části, která umožňuje změnu usnesení, jímž byl soudem prvního stupně odmítnut nebo zamítnut návrh na vydání předběžného opatření nebo jímž bylo řízení o tomto návrhu zastaveno, v kontextu nyní platného a účinného občanského soudního řádu v rozporu se zásadou rovnosti účastníků řízení podle čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

II. Ustanovení § 220 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, se ruší dnem 1. dubna 2011.

III. Dokud bude § 220 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, v účinnosti, nevztahuje se na usnesení, kterým bylo soudem prvního stupně rozhodnuto o zamítnutí nebo odmítnutí návrhu na vydání předběžného opatření nebo kterým bylo řízení o tomto návrhu zastaveno.

IV. Návrh na zrušení § 76g zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, se zamítá.

Odůvodnění**I.****Rekapitulace návrhu**

1. Včas a řádně podanou ústavní stížností se navrhovatelka domáhala, aby Ústavní soud zrušil nálezem usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. května 2008 č. j. 3 Cmo 52/2008-52 pro tvrzené porušení čl. 36 odst. 1 a čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a čl. 96 odst. 1 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“). Řízení o ústavní stížnosti je vedeno pod sp. zn. II. ÚS 2100/08. S návrhem na zrušení uvedeného usnesení se domáhala rovněž zrušení § 76g a § 220 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, pro rozpor s čl. 37 odst. 3 Listiny a s čl. 96 odst. 1 Ústavy.

2. Žalobou ze dne 3. ledna 2008 se společností Studio Moderna, s. r. o., a Studio Moderna SA domáhaly vůči navrhovatce a společnostem BESTSELLER, s. r. o., a Nodus Technologies, spol.

s r. o., uložení povinnosti zdržet se užívání blíže specifikovaných označení či provozu blíže specifikovaných internetových stránek. S žalobou byl spojen rovněž návrh na vydání předběžného opatření, kterým se žalobkyně domáhaly stanovení většiny povinností, jež jsou obsaženy v petitu žalobního návrhu. Ve vztahu k navrhovatelce byl návrh na uložení povinností předběžným opatřením totožný s vlastním žalobním petitem. Usnesením ze dne 10. ledna 2008 zamítl Městský soud v Praze návrh na vydání předběžného opatření. Uvedené rozhodnutí bylo doručeno pouze právnímu zástupci žalobkyň. Dne 30. ledna 2008 podaly žalobkyně proti tomuto rozhodnutí odvolání, které bylo následně doplněno podáními ze dne 21. března 2008 a 1. dubna 2008. Napadeným rozhodnutím rozhodl Vrchní soud v Praze tak, že vyhověl návrhu na vydání předběžného opatření ve vztahu ke všem žalovaným společnostem. Dne 30. června 2008 bylo uvedené rozhodnutí doručeno žalované (TV PRODUCTS CZ, s. r. o., tj. navrhovatelka v řízení před Ústavním soudem).

3. Podstatou argumentace navrhovatelky je ve stručnosti tvrzení, že v důsledku jejího vyloučení z druhého stupně posouzení věci (odvolacího řízení) ve věci návrhu na vydání předběžného opatření v případě, kdy soud prvního stupně návrh zamítl, se žalobci dostává nenáležitá ochrana, neboť může ve svém návrhu tvrdit cokoli o porušení svých práv žalovaným v prvním i druhém stupni, a žalovanému přitom není poskytnuta žádná ochrana, resp. možnost obrany proti těmto tvrzením a rozhodnutím, a to ani poté, kdy sám soud pochybuje o oprávněnosti nároků žalobce. Opětovným vyjádřením navrhovatele předběžného opatření dochází podle navrhovatelky *de facto* k prolomení zásady prvoinstančního rozhodování rozhodovat o návrhu na nařízení předběžného opatření bez slyšení účastníků řízení podle § 75c odst. 3 občanského soudního řádu, čehož důsledkem je i úplné „vynechání“ žalované z řízení. Navrhovatelce tak nebyla poskytnuta možnost oponovat rozhodnutí orgánu prvního stupně, na svou obranu uvést další tvrzení a vysvětlení a reagovat na jednotlivá tvrzení soudu v případě, kdy dojde k zamítnutí návrhu soudem prvního stupně. Pokud by naopak soud prvního stupně žalobci vyhověl, měla by navrhovatelka v odvolacím řízení stejná práva jako žalobce. Dále navrhovatelka uvádí, že v odvolacím řízení není důvod prosazovat snahu o maximální ochranu navrhovatele (na rozdíl od řízení před soudem prvního stupně) v případě, že poskytnutí této ochrany již bylo žalobci odepráno zamítavým usnesením. Takovýto závěr nelze založit ani na hypotetické úvaze o tom, že žalovaný by mohl blíže neurčeným způsobem mařit předběžné opatření, když v prvním stupni nařízeno nebylo a žalobce soudu mohl veškeré rozhodující skutečnosti sdělit již předtím. Navrhovatelka v této souvislosti polemizuje s právními závěry Ústavního soudu obsaženými v usnesení ze dne 3. prosince 2007 sp. zn. IV. ÚS 2959/07, v němž Ústavní soud nedospěl k závěru o porušení základních práv v důsledku nedoručování rozhodnutí o zamítnutí nebo odmítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření žalovanému. Z uvedených důvodů tedy navrhovatelka tvrdí, že jejím vyloučením z odvolacího řízení došlo k porušení zásady rovnosti účastníků řízení podle čl. 36 odst. 1 a čl. 37 odst. 3 Listiny a čl. 96 odst. 1 Ústavy (uvedené ustanovení je v ústavní stížnosti nesprávně označeno jako čl. 69 odst. 1 Ústavy). Rovněž v něm spatřuje porušení zásady dvojinstančnosti řízení, k čemuž dodává, že tuto zásadu je potřebné posoudit z hlediska zásady rovnosti účastníků řízení. Občanský soudní řád totiž neumožňuje žalovanému podání řádného opravného prostředku proti nařízení předběžného opatření v odvolacím řízení, zatímco navrhovateli je právo apelace rozhodnutí přiznáno v celém rozsahu.

4. S ústavní stížností byl spojen rovněž návrh na zrušení § 76g a § 220 odst. 3 občanského soudního řádu. V návaznosti na výše uvedenou argumentaci navrhovatelka tvrdí, že ustanovení § 76g občanského soudního řádu, podle něhož se žalovaný nedozví o zamítnutí nebo odmítnutí návrhu na předběžné opatření a o možnosti podání odvolání ze strany žalobce, má za následek popření zásady rovnosti účastníků řízení v neprospěch žalovaného. Pokud je navrhovateli přiznáno právo apelace proti rozhodnutí a vyjádření svého názoru k němu, o němž odvolací soud jedná a rozhoduje, pak by stejné právo mělo být přiznáno v odvolacím řízení i osobě, které se má předběžným opatřením uložit povinnost. Dále tvrdí, že v důsledku § 220 odst. 3 občanského soudního řádu je soud nucen postupovat takovým způsobem, že žalovanému znemožní realizaci jeho práva domáhat se revize rozhodnutí, kterým je mu uložena povinnost. Na rozdíl od navrhovatele je mu tak upřeno právo využít všechny řádné a mimořádné prostředky. Aplikace obou ustanovení přitom může mít za přímý následek neodčitelný zásah do práva účastníka řízení na rovnocenné zacházení a práva na spravedlivý proces. Pokud totiž dojde k nařízení předběžného opatření, žalovaný sice bude mít možnost později se k věci vyjádřit, jeho

tvrzení však budou posuzována v kontextu řízení a rozhodování ve věci samé, replikována žalobcem a samotný fakt existence nařízení povinnosti neovlivní a nezvrátí.

II.

Průběh řízení před Ústavním soudem a rekapitulace vyjádření účastníků řízení

5. Usnesením ze dne 23. června 2009 č. j. II. ÚS 2100/08-49 dospěl II. senát Ústavního soudu k závěru, že uplatněním § 76g a § 220 odst. 3 občanského soudního řádu nastala skutečnost, která je předmětem ústavní stížnosti, protože návrh navrhovatelky na zrušení napadených ustanovení postoupil k rozhodnutí plénu Ústavního soudu podle čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy.

6. Ústavní soud si vyžádal spisovou dokumentaci a vyzval účastníky řízení, aby se vyjádřili k návrhu na zrušení napadených ustanovení. K vyjádření vyzval i Ministerstvo spravedlnosti, a to s ohledem na jeho působnost ve vztahu k soudům.

7. Senát ve svém vyjádření podepsaném jeho předsedou Přemyslem Sobotkou shrnul legislativní proces v Senátu ve vztahu k návrhu zákona novelizujícího občanský soudní řád, kterým bylo znění tohoto zákona doplněno o § 76f (později přeznačen zákonem č. 135/2006 Sb. na § 76g) a § 220 odst. 3 a který byl po svém schválení publikován jako zákon č. 59/2005 Sb.

8. Poslanecká sněmovna ve svém vyjádření podepsaném její místopředsedkyní Miroslavou Němcovou shrnula legislativní proces ve vztahu k zákonu č. 59/2005 Sb., jakož i k zákonu č. 135/2006 Sb. V této souvislosti uvedla, že obě novely zákona byly schváleny potřebnou většinou poslanců Poslanecké sněmovny, byly podepsány příslušnými ústavními činiteli a byly řádně vyhlášeny. Zároveň vyjádřila stanovisko, že zákonodárny sbor jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou a právním řádem.

9. Ministerstvo spravedlnosti ve svém vyjádření uznalo, že v případě nařízení předběžného opatření odvolacím soudem k odvolání navrhovatele bude toto rozhodnutí pravomocné, aniž by se proti němu mohl odvolat ten, komu je jím ukládána povinnost. Předseda senátu je však i přesto povinen podle § 77 odst. 2 občanského soudního řádu zrušit předběžné opatření, pokud pominou důvody, pro které bylo nařízeno. Účastník, jemuž je předběžným nařízením něco uloženo, je oprávněn kdykoli podat návrh na zrušení předběžného opatření s tím, že důvody pro které bylo nařízeno, pominuly, resp. nikdy neexistovaly.

10. Ve vztahu k tvrzenému rozporu napadených ustanovení s čl. 37 odst. 3 Listiny ministerstvo uvedlo, že řízení o nařízení předběžného opatření je *de facto* zajišťovacím institutem svého druhu, a nikoli kontradiktorním řízením, přičemž možnost trvání předběžného opatření je vázána na podání návrhu na zahájení řízení ve věci samé, v němž bude závazně rozhodnuto o právech a povinnostech účastníků řízení. Všechny zásady vyjádřené v ústavních zákonech je třeba v konkrétním řízení vždy posuzovat jako celek, a nikoli je hodnotit jednotlivě. V daném případě je podle Ministerstva spravedlnosti třeba dojít k závěru, že nad zásadou rovnosti zbraní, která se plně uplatní v řízení ve věci samé, převažuje zásada vyjádřená v čl. 36 odst. 1 Listiny. Nemá-li být toto ustanovení pouhou proklamací práva jednotlivců, musí být v praxi naplnitelný i jeho smysl, a tím je zcela bezpochyby umožnění jednotlivcům reálně se svých práv v soudním řízení domoci. Pokud by však neexistoval účinný prostředek pro zatímní řešení poměrů mezi účastníky do doby vydání závazného rozhodnutí, mohlo by docházet k tomu, že soud sice žalobci jeho práva přizná, ale fakticky je již dobrovolně ani výkonem rozhodnutí nebude možné realizovat. Závěrem vyslovilo Ministerstvo spravedlnosti přesvědčení, že napadená ustanovení jsou v souladu s ústavním pořádkem.

11. Od ústního jednání Ústavní soud v souladu s § 44 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, upustil, neboť dospěl k závěru, že od něj nebylo lze očekávat další objasnění věci, a účastníci řízení s upuštěním od ústního jednání vyslovili souhlas.

III.

Petit návrhu a dikce napadeného právního předpisu

12. Navrhovatelka se návrhem domáhá zrušení § 76g a § 220 odst. 3 občanského soudního řádu v platném znění.

13. Ustanovení § 76g občanského soudního řádu zní: „Byl-li návrh na nařízení předběžného opatření zamítnut nebo odmítnut nebo bylo-li řízení o návrhu zastaveno, doručuje se usnesení jen navrhovateli. Stejnopis usnesení je třeba odeslat navrhovateli, popřípadě jeho zástupci ve lhůtě 3 dnů ode dne vyhlášení nebo vydání usnesení.“.

14. Ustanovení § 220 odst. 3 občanského soudního řádu zní: „Nejsou-li podmínky pro potvrzení usnesení, jímž bylo rozhodnuto o předběžném opatření, nebo jiného usnesení, kterým nebylo rozhodnuto ve věci samé, nebo pro jejich zrušení podle § 219a odst. 1, odvolací soud je změní.“.

IV.

Ústavní konformita legislativního procesu

15. Podle § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 48/2002 Sb., zjišťuje Ústavní soud v řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů, zda napadený zákon nebo jiný právní předpis byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem. Při tomto posouzení přitom vyšel z vyjádření účastníků řízení, jakož i z veřejně dostupných informačních zdrojů na www.psp.cz a www.senat.cz.

16. Z uvedených podkladů Ústavní soud zjistil, že návrh zákona (sněmovní tisk 643, Poslanecká sněmovna, 4. volební období, 2002–2006), který byl posléze vyhlášen pod č. 59/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, jímž bylo do občanského soudního řádu vtčeno napadené ustanovení § 76g (do změny provedené zákonem č. 135/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím, původně označené jako § 76f) a ustanovení § 220 odst. 3, byl Poslaneckou sněmovnou schválen dne 26. listopadu 2004 usnesením č. 1399 (hlasování č. 169). Ze 189 přítomných poslanců hlasovalo pro návrh 183, proti 3. Senát projednal návrh zákona (senátní tisk 467, Senát, 4. funkční období, 2002–2004) dne 5. ledna 2005, přičemž vyjádřil usnesením č. 31 (hlasování č. 13) vůli nezabývat se návrhem zákona. Ze 64 přítomných senátorů hlasovalo pro přijetí tohoto usnesení 41 senátorů, proti 5. Dne 13. ledna 2005 byl zákon doručen prezidentovi republiky, který jej 20. ledna 2005 podepsal.

17. Návrh zákona (sněmovní tisk 828, Poslanecká sněmovna, 4. volební období, 2002–2006), který byl vyhlášen pod č. 135/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím, byl Poslaneckou sněmovnou schválen poté, co byl Senátem (senátní tisk 197, Senát, 5. funkční období, 2004–2006) na základě usnesení č. 312 ze dne 26. ledna 2006 (hlasování č. 28) vrácen s pozměňovacími návrhy. Dne 14. března 2006 Poslanecká sněmovna setrvala usnesením č. 2267 (hlasování č. 142) na znění návrhu, který byl postoupen Senátu. Z přítomných 176 poslanců hlasovalo pro 139, proti 15. Zákon byl doručen prezidentovi republiky dne 22. března 2006 a podepsán dne 31. března 2006.

18. Vzhledem k tomu, že navrhovatelka nenamítala vadu legislativního procesu ani překročení Ústavou stanovené kompetence zákonodárce, a s ohledem na principy procesní ekonomie Ústavní soud dál nezkoumal ústavní konformitu legislativního procesu a uspokojil se s uvedeným formálním ověřením jeho průběhu na základě výše uvedených podkladů.

V.

Vlastní posouzení návrhu

19. Ústavní soud se zabýval tvrzeným rozporem napadených ustanovení se zásadou rovnosti účastníků řízení ve smyslu čl. 37 odst. 3 Listiny.

20. Předběžné opatření představuje procesní prostředek, který umožňuje ještě před rozhodnutím obecného soudu ve věci samé stanovit účastníkovi řízení povinnost, je-li třeba, aby byly zatímne upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Účelem předběžného opatření je tedy zatímní úprava práv a povinností, která nevylučuje, že ochrana práv účastníka řízení bude konečným rozhodnutím ve věci poskytnuta, zajišťuje však, aby takovéto konečné rozhodnutí mohlo mít vůbec reálný význam (srov. usnesení ze dne 23. února 2005 sp. zn. IV. ÚS 601/03, přístupné na <http://nalus.usoud.cz>).

21. Ačkoliv dochází předběžným opatřením pouze k dočasné úpravě právních vztahů, jedná se o rozhodnutí, které, jak vyplývá i z ustálené judikatury Ústavního soudu, je způsobilé zasáhnout do základních práv a svobod jednotlivce (srov. např. nález ze dne 10. listopadu 1999 sp. zn. II. ÚS 221/98, N 158/16 SbNU 171, nebo nález ze dne 21. listopadu 2001 sp. zn. IV. ÚS 189/01, N 178/24 SbNU 327). Uložení určité povinnosti tímto způsobem se totiž v závislosti na předmětu řízení před obecným soudem může zásadním způsobem dotýkat právního postavení účastníka řízení, jakož i zasahovat do jeho základních práv a svobod. Typicky si lze představit omezení vlastnického práva účastníka řízení předběžným opatřením v důsledku stanovení povinnosti zdržet se určitého nakládání s předmětem řízení. Předběžné opatření však může představovat i zásah do práv vztahujících se k právu na soudní a jinou právní ochranu. V této souvislosti Ústavní soud podotýká, že základní práva obsažená v hlavě páté Listiny se promítají nejen ve vztahu k posouzení soudního řízení jako celku, nýbrž je jejich prizmatem nezbytné posuzovat i jednotlivé části řízení před obecnými soudy. Není přitom nezbytně nutné, aby požadavky plynoucí z jednotlivých ústavně zaručených procesních práv působily ve stejné intenzitě ve všech jeho částech. Omezení základních procesních práv ale nemůže být svévolné a musí brát zřetel na to, že účelem soudního řízení je poskytování ochrany subjektivním právům jednotlivce. Porušení procesních práv účastníka řízení se tak může negativně promítnout do jiných jeho základních práv, přičemž takovýto zásah může mít přímý a z hlediska dalšího řízení neodčinitelný charakter (srov. usnesení ze dne 30. října 2006 sp. zn. IV. ÚS 394/06, přístupné na <http://nalus.usoud.cz>).

22. Princip rovnosti účastníků řízení představuje stěžejní zásadu spravedlivého procesu. Svě normativní vyjádření nachází především v čl. 37 odst. 3 Listiny a čl. 96 odst. 1 Ústavy a na úrovni podústavního práva je pro civilní řízení zakotven v § 18 občanského soudního řádu, přičemž se promítá i do řady dalších ustanovení tohoto zákona. Tento ústavní princip garantuje rovné postavení účastníků soudního řízení co do práv, jež účastníkům určitého typu řízení přiznává právní řád (srov. nález ze dne 21. srpna 2008 sp. zn. II. ÚS 657/05, přístupný na <http://nalus.usoud.cz>). Obdobným způsobem je tento princip interpretován i v ustálené judikatuře Evropského soudu pro lidská práva, který za součást práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) považuje zásadu „rovnosti zbraní“. Z této zásady tento soud dovozuje, že každé procesní straně má být dána přiměřená možnost přednést svou záležitost, včetně důkazů, za podmínek, jež ji nestaví do podstatně nevýhodnější situace, než ve které je její protistrana (rozsudek ze dne 27. října 1993 ve věci *Dombo Beheer B. V. proti Nizozemí*, č. 14448/88, bod 33).

23. Vycházejí z uvedených postulátů, Ústavní soud uvádí, že princip rovnosti účastníků řízení působí i ve vztahu k řízení o nařízení předběžného opatření jako dílčí části soudního řízení, a to především s ohledem na možnost uložení povinnosti, která se může významným způsobem dotknout právního postavení žalovaného subjektu. Má-li tedy být předběžným opatřením uložena povinnost, musí mít účastníci řízení možnost ve srovnatelném rozsahu uplatnit před soudem svá tvrzení i námitky ve vztahu k předmětnému návrhu, které se relevantním způsobem promítnou do úvahy soudu ve vztahu k posouzení důvodnosti návrhu.

24. Postavení účastníků řízení o nařízení předběžného opatření na úrovni jednoduchého (podústavního) práva vykazuje řadu specifík ve srovnání s řízením ve věci samé. Podle § 74 odst. 2 občanského soudního řádu jsou účastníky kromě navrhovatele i ti, kteří by jimi byli, kdyby šlo o věc samu. V řízení před soudem prvního stupně ale není návrh doručen ostatním účastníkům řízení. Soud totiž o tomto návrhu rozhoduje bez nařízení veřejného slyšení, přičemž k doručení ostatním účastníkům řízení přistoupí pouze v případě, že návrhu alespoň částečně vyhoví.

25. Napadené ustanovení § 76g občanského soudního řádu tím zakládá výjimku z obecné úpravy doručování usnesení podle § 168 odst. 2 tohoto zákona, neboť ačkoliv proti takovémuto rozhodnutí je přípustné odvolání, není v případě zastavení nebo odmítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření nebo v případě zastavení řízení o takovémto návrhu doručováno jiným účastníkům než navrhovateli. Podle tvrzení navrhovatelky je dán rozpor § 76g občanského soudního řádu s čl. 37 odst. 3 Listiny v důsledku omezení možnosti uplatnění opravného prostředku proti usnesení, kterým se nařizuje předběžné opatření. Proti usnesení soudu prvního stupně totiž může účastník řízení podat odvolání, což ale v případě, že soudem prvního stupně nebylo návrhu vyhověno, znamená, že toto odvolání bude moci podat pouze navrhovatel. Jen jemu totiž bylo usnesení soudu prvního stupně doručeno. S uvedenou argumentací se ale Ústavní soud neztotožnil, protože rovněž nepřisvědčil tvrzenému rozporu tohoto ustanovení se zásadou rovnosti účastníků řízení.

26. Ze zásady rovnosti účastníků řízení totiž nelze vyvozovat abstraktní postulát, že všichni účastníci řízení musí v každém okamžiku řízení současně disponovat určitým procesním prostředkem. V případě některých procesních prostředků plyne naopak z jejich povahy a účelu, že jejich uplatnění může být v dispozici pouze jedné strany. Tak tomu bude i v případě návrhu na předběžné opatření, neboť toto opatření slouží k zaručení projednatelnosti nároku a účinnosti případného poskytnutí soudní ochrany. Pokud zákonodárce umožnil v případech, na které dopadá právě napadený § 76g občanského soudního řádu, aby žalobce mohl uplatnit opravný prostředek proti rozhodnutí soudu první instance, byl jeho postup odůvodněn zájmem na účinné ochraně subjektivního práva žalobce. Doručením rozhodnutí soudu prvního stupně též žalovanému by se žalovanému signalizovala uvedená procesní aktivita žalobce a poskytoval určitý časový prostor k úkonům, které by mohly účinnost případně následně vydaného předběžného opatření zmařit (usnesení ze dne 3. prosince 2007 sp. zn. IV. ÚS 2959/07, přístupné na <http://nalus.usoud.cz>). Nelze proto v samotném nedoručení tohoto rozhodnutí žalovanému, které ve své podstatě zabezpečuje účelnost odvolání žalobce, spatřovat porušení zásady rovnosti účastníků řízení. Takovýto výklad by přitom postrádal smysl nejen ve vztahu k zájmu žalobce, nýbrž i ve vztahu k žalovanému, neboť ten by mohl jen stěží mít zájem na podání odvolání proti usnesení, kterým soud návrh na vydání předběžného opatření zamítl (takové odvolání by muselo být shledáno subjektivně nepřípustným). Z hlediska zásady rovnosti účastníků řízení je navíc potřebné zdůraznit, že vůči jakémukoliv tvrzení nebo důkazu, který žalobce vznesl ve vztahu k návrhu předběžného opatření a který by mohl mít význam pro rozhodnutí obecného soudu ve věci samé, se může žalovaný vyjádřit v rámci soudního řízení. Z uvedených důvodů Ústavní soud neshledal rozpor § 76g občanského soudního řádu se zásadou rovnosti účastníků řízení podle čl. 37 odst. 3 Listiny.

27. Pokud jde o napadené ustanovení § 220 odst. 3 občanského soudního řádu, toto ustanovení stanoví, že nejsou-li splněny podmínky pro potvrzení usnesení, kterým bylo rozhodnuto o předběžném opatření, nebo jiného usnesení, kterým nebylo rozhodnuto ve věci samé, nebo pro jejich zrušení podle § 219a odst. 1, odvolací soud je změní. Ústavní soud v této souvislosti zdůrazňuje, že protiústavnost tohoto ustanovení není namítána obecně k omezení možnosti kasace rozhodnutí odvolacím soudem na případy podle § 219a odst. 1 občanského soudního řádu, nýbrž pouze ve vztahu k těm případům, kdy odvolání směřuje proti rozhodnutí o předběžném opatření, jež se podle § 76g občanského soudního řádu nedoručuje ostatním účastníkům řízení. Napadené ustanovení proto Ústavní soud přezkoumal pouze v tomto rozsahu.

28. Jak již bylo uvedeno výše, předběžné opatření je způsobilé významným způsobem zasáhnout do základních práv a svobod účastníka řízení. Dostát povinnosti plynoucí ze zásady rovnosti účastníků řízení znamená, že v rámci soudního řízení musí být garantována možnost uplatnit svá tvrzení takovým způsobem, aby žádná procesní strana nebyla podstatně znevýhodněna z hlediska vlast-

ního posouzení obecného soudu v rámci řízení. Zákonná úprava řízení o nařízení předběžného opatření tedy musí vytvořit procesní prostor, aby při reflektování účelu předběžného opatření byla současně zachována dotčenému účastníkovi řízení reálná možnost ochrany jeho práv ve vztahu k nařízenému předběžnému opatření, a to zejména s ohledem na to, že soudní řízení není omezeno lhůtou, což znamená, že předběžné opatření může vyvolávat účinky po nikoli zanedbatelnou dobu do pravomocného ukončení řízení.

29. Posouzení souladu § 220 odst. 3 občanského soudního řádu ve vztahu k řízení o nařízení předběžného opatření z hlediska zásady rovnosti účastníků řízení podle čl. 37 odst. 3 Listiny tedy předpokládá zodpovězení otázky, zda současná právní úprava umožňuje účastníkovi řízení, kterému byla předběžným opatřením uložena povinnost, uplatnit jeho tvrzení a námitky v obdobném rozsahu, jaký měl návrhovatel, bez ohledu na to, bylo-li předběžné opatření nařízeno soudem prvního nebo druhého stupně. Ústavní soud dospěl k závěru, že tomu tak není.

30. Předtím Ústavní soud zkoumal, zda možnost pro uplatnění tvrzení žalovaného je nebo může být dána během samotného odvolacího řízení, a to především z hlediska § 210 odst. 1 a § 214 odst. 2 písm. c) občanského soudního řádu. Obě ustanovení se vztahují k odvolacímu řízení, přičemž ve své podstatě vytvářejí prostor pro to, aby ostatní účastníci řízení mohli v řízení uplatnit svá tvrzení. Podle prvního uvedeného ustanovení doručí předseda senátu odvolání ostatním účastníkům pouze v případě, jedná-li se o rozsudek nebo o usnesení ve věci samé. V ostatních případech, jako je tomu v případě předběžného opatření, soud odvolání nedoručuje. K uvedenému ustanovení Ústavní soud opakovaně uvedl v souvislosti s rozhodováním o odvolání pouze proti výroku o náhradě nákladů řízení, že ačkoliv z něj „nevyplyvá povinnost soudu doručovat opisy odvolání směřující proti nikoliv meritorním rozhodnutím ostatním účastníkům, to však neznamená, že tak soud prvního stupně nemůže učinit na základě úvahy (ústavně souladné) o vhodnosti a účelnosti takového opatření s ohledem na okolnosti případu nebo specifikum věci“ (nález ze dne 26. září 2005 sp. zn. IV. ÚS 310/05, N 180/38 SbNU 443). Obdobně se vyslovil ve vztahu k možnosti nenařídít jednání podle § 214 odst. 2 písm. e) občanského soudního řádu v případě, kdy se odvolání týká pouze nákladů řízení. V daném případě se však jedná o odlišnou situaci, než o jakou se jednalo v případě odvolacího řízení týkajícího se toliko náhrady nákladů řízení.

31. Jak již bylo uvedeno výše, předběžné opatření vytváří předpoklad pro účinnou ochranu subjektivních práv účastníka před soudem. Účinnost této ochrany je dána tím, že tímto opatřením se lze urychleně domoci stanovení povinnosti vůči žalovanému, v důsledku čehož lze zamezit ohrožení pozdějšího výkonu soudního rozhodnutí, resp. tím lze zamezit případným negativním důsledkům do právní sféry návrhovatele, ke kterým by mohlo dojít v důsledku nemožnosti výkonu jeho práv až do rozhodnutí soudu ve věci samé. Požadavek rychlosti, jakož i překvapivosti z hlediska předvídatelnosti uložení předběžného opatření dotčenému účastníkovi řízení umožňuje efektivnost uvedeného procesního prostředku. Vyloučení těchto požadavků by znemožnilo účinnost tohoto prostředku při soudní ochraně subjektivních práv, a tedy by se negativním způsobem promítlo do základního práva na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny, jež předpokládá existenci právních prostředků pro účinnou ochranu subjektivních práv. Pokud by soud zaslal odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým nevyhověl návrhu na nařízení předběžného opatření, ostatním účastníkům řízení nebo pokud by nařídil jednání ve smyslu § 214 odst. 2 písm. c) občanského soudního řádu, fakticky by tím v řadě případů znemožnil reálné dosažení ochrany práv formou předběžného opatření, neboť žalovaný by mohl svým postupem znemožnit dosažení jeho účelu. Takovýto postup obecného soudu je tedy vyloučen z povahy předběžného nařízení, a lze uzavřít, že výkladem a aplikací § 210 odst. 1 a § 214 odst. 2 písm. c) občanského soudního řádu nelze s ohledem na účel předběžného opatření zabezpečit možnost žalovaného uplatnit jeho procesní práva.

32. Možnost pro uplatnění tvrzení a námitek žalovaného přitom není dána ani následně po rozhodnutí odvolacího soudu, kterým nařídí předběžné opatření. Za přiměřený procesní prostředek nelze považovat ani případný podnět ke zrušení předběžného opatření soudem ve smyslu § 77 odst. 2 občanského soudního řádu. Toto ustanovení v podstatě podmiňuje trvání předběžného opatření trváním důvodů, pro které bylo nařízeno. Soud je podle tohoto ustanovení povinen předběžné opatření

zrušit, pokud podle jeho názoru pominou důvody jeho nařízení. Již z uvedeného je zřejmé, že jakýkoliv podnět ve vztahu k soudu by nemohl docílit přezkoumání zákonnosti předběžného opatření v době jeho nařízení, neboť podle uvedeného ustanovení soud posuzuje aktuální trvání těchto podmínek, a nikoliv to, zda tyto podmínky byly dány v době nařízení.

33. Za těchto okolností tedy Ústavní soud konstatuje, že současná právní úprava nevytváří procesní prostor pro účastníka řízení, jemuž je v důsledku změny usnesení soudu prvního stupně odvolacím soudem podle § 220 odst. 3 občanského soudního řádu stanovena předběžným opatřením povinnost, aby mohl v obdobném rozsahu jako žalobce chránit svá práva v řízení před soudem. V důsledku právní úpravy je tak na úrovni jednoduchého (podústavního) práva založen rozpor s ústavní zásadou rovnosti účastníků řízení, což může v případě aplikace této právní úpravy vést k porušení základního práva účastníka řízení plynoucího z uvedené zásady.

34. Ústavní soud z hlediska čl. 37 odst. 3 Listiny nedospěl k závěru, že vyloučení možnosti zrušit rozhodnutí soudu prvního stupně o předběžném nařízení ve smyslu napadeného § 220 odst. 3 občanského soudního řádu lze samo o sobě považovat za protiústavní. V případě, že soud prvního stupně nevyhověl alespoň částečně návrhu na nařízení předběžného opatření, však právě nemožnost kasace tohoto rozhodnutí odvolacím soudem při absenci jiného prostředku ochrany práva žalovaného účastníka řízení brání poskytnutí ochrany jeho základnímu právu v řízení před obecnými soudy ve smyslu čl. 4 Ústavy. Napadené ustanovení je tedy z výše uvedených důvodů v rozporu se zásadou rovnosti účastníků řízení podle čl. 37 odst. 3 Listiny a současně čl. 6 odst. 1 Úmluvy.

VI.

Formulace výroku derogačního nálezu a jeho právní následky

35. Ústavní soud dospěl k závěru, že s ohledem na výše uvedené důvody je § 220 odst. 3 občanského soudního řádu v rozporu s čl. 37 odst. 3 Listiny a čl. 6 odst. 1 Úmluvy. V této souvislosti ale znovu uvádí, že důvody vyslovení tohoto rozporu se vztahují pouze na případy, v nichž odvolání směřuje proti usnesení soudu prvního stupně, kdy byl návrh na nařízení předběžného opatření zamítnut nebo odmítnut nebo kterým bylo řízení o návrhu zastaveno, a odvolací soud dospěje k názoru, že toto usnesení má být změněno tak, že se návrhu alespoň částečně vyhová. Ústavní soud si je vědom, že derogační důvod se vztahuje pouze na dílčí právní normu obsaženou v tomto ustanovení, přesto však s ohledem na jeho pravomoc mu nepřislouží derogačním výrokem reformulovat toto ustanovení, např. tím způsobem, že by přistoupil pouze k jeho zrušení v části vztahující se výslovně k předběžnému opatření, tedy v části vymezené slovy „usnesení, jímž bylo rozhodnuto o předběžném opatření, nebo“ (srov. nález ze dne 30. listopadu 2004 sp. zn. Pl. ÚS 15/04, N 180/35 SbNU 391, 45/2005 Sb.). Vedle toho, pokud by Ústavní soud zrušil toto ustanovení jen ve slovech „usnesení, jímž bylo rozhodnuto o předběžném opatření, nebo“, bylo by i nadále rozhodnutí o předběžném opatření podřaditelné pod torzo textu § 220 odst. 3 občanského soudního řádu, neboť jde nepochybně o „usnesení, kterým nebylo rozhodnuto ve věci samé“. Částečná derogace by proto nevedla k odstranění protiústavního stavu. Navíc by nechtěným důsledkem této derogace bylo též vyloučení možnosti změny napadeného usnesení i v situaci, kdy bylo v prvním stupni návrhu na vydání předběžného opatření alespoň částečně vyhověno, povinnému bylo usnesení doručeno a podal proti němu odvolání. Na takovou procesní situaci derogační důvod v žádném případě nedopadá.

36. Je věcí zákonodárce, aby rozhodl o tom, jakou právní úpravu rozhodování o předběžném opatření přijme, jež by odstranila tímto nálezem vymezený ústavní deficit. Ústavní soud znovu zdůrazňuje, že ten vyvstává v kontextu s celou právní úpravou předběžného opatření v občanském soudním řádu a zde se projevil úplnou absencí práva být slyšen a úplnou absencí možností právní obrany žalované strany proti předběžnému opatření, jímž byla této straně uložena povinnost až soudem druhého stupně, na rozdíl od navrhovatele a na rozdíl od situace, jaká by nastala, pokud by předběžné opatření nařídil již soud prvního stupně. Ústavní soud k tomu dodává, že tento nález nelze vykládat tím způsobem, že jediným možným řešením je absolutizace možnosti kasace rozhodnutí soudu prvního stupně v předmětném odvolacím řízení. V tomto smyslu zákonodárce není omezen, přičemž si lze

z jeho strany představit i jiná řešení, např. rozšíření důvodů pro podání návrhu na zrušení předběžného opatření podle § 77 odst. 2 občanského soudního řádu či zavedení úplně nového procesního prostředku, jímž by mohla povinná strana dosáhnout slyšení ve věci nařízeného předběžného opatření, předložení svého pohledu na věc a přezkoumání nařízeného předběžného opatření v krátkém čase. Lze uvažovat též o kombinaci s možností autoremedury v případě opravného prostředku navrhovatele proti zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření soudem prvního stupně, a tedy s následným otevřením možnosti žalovaného podat odvolání k soudu druhého stupně. Pouze pro úplnost Ústavní soud zmiňuje i možnost rozšíření dovolání na situace, kdy předběžné opatření nařídí soud druhého stupně změnou usnesení soudu prvního stupně, toto řešení však zřejmě není vhodné systémově a s ohledem na požadavek rychlosti řízení o předběžném opatření. Ústavní soud dodává, že pozornost by si ostatně zasloužilo komplexní přehodnocení procesní právní úpravy předběžných opatření s důslednou reflexí ústavních principů a ústavně zaručených základních práv, zejména rozlišení funkcí a účelů různých předběžných opatření v různých typech řízení a z toho odpovídajících procesních odlišností u jednotlivých typů předběžných opatření. Nynější právní úprava se i při srovnání s právní úpravou v jiných zemích jeví jako nepromyšlená.

37. Ústavní soud zde ilustrativně poukazuje například na procesní právní úpravy v sousedních, z hlediska právní kultury nám blízkých zemích. Rakouský exekuční řád (*Exekutionsordnung*, RGBI 1896/79, § 378 až 402) například zakotvuje zvláštní procesní prostředky obrany nejen žalobci, jemuž nebylo vyhověno, ale i žalovanému, jemuž byla předběžným opatřením uložena povinnost, tzv. odpor (*Widerspruch*) a rekurs (*Rekurs*), přičemž oba prostředky umožňují v různých procesních situacích žalovanému, aby mohl být slyšen a dosáhnout přezkoumání předběžného opatření (stručně a zjednodušeně řečeno, odpor přísluší v případě, že žalovaný neměl možnost se před nařízením předběžného opatření k věci vyjádřit, rekurs v případě, že tuto možnost měl, nebo pokud byl návrh zamítnut – pak právo rekursu přísluší žalobci). Německý občanský soudní řád (*Zivilprozessordnung* ze dne 30. 1. 1877, RGBI. S. 83, nově vyhlášen ve znění ze dne 5. 12. 2005, BGBl. I S. 3202, § 916 až 945) obdobně také rozlišuje více procesních prostředků obrany obou stran sporu proti rozhodnutí o předběžném opatření – odvolání (*Berufung*), odpor (*Widerspruch*) žalovaného proti usnesení o nařízení předběžného opatření či okamžitá stížnost (*sofortige Beschwerde*) žalobce proti usnesení o zamítnutí návrhu. I zde je zmiňovaný odpor nástrojem, jímž žalovaný realizuje své právo být slyšen v situaci, kdy mu to nebylo umožněno před rozhodnutím (tj. zde před nařízením předběžného opatření).

38. Z důvodu významu uvedeného ustanovení pro rozhodování odvolacích soudů a skutečnosti, že derogační důvod tohoto ustanovení dopadá pouze na některé případy jeho aplikace, rozhodl Ústavní soud podle § 70 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 48/2002 Sb., že uvedené ustanovení se ruší až dnem 1. dubna 2011. Tím je pro zákonodárce vytvořen dostatečný prostor pro přijetí ústavně konformní právní úpravy. Do této doby zůstává uvedené ustanovení aplikovatelným, s výjimkou případů, na které dopadá derogační důvod tohoto ustanovení, a tedy v nichž by aplikace tohoto ustanovení vedla k porušení základního práva dotčených účastníků řízení podle čl. 37 odst. 3 Listiny a čl. 6 odst. 1 Úmluvy.

39. V této souvislosti Ústavní soud dodává, že posouzení souladu zákona nebo jiného právního předpisu v řízení podle § 64 a násl. zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, se nepromítá pouze do roviny platnosti právního předpisu, nýbrž i do roviny jeho aplikovatelnosti. Ústava samotná neomezuje ochranu základních práv a svobod v případě, kdy důvod jejich porušení spočívá v aplikaci protiústavní právní normy, pouze na zrušení takovéto právní normy Ústavním soudem, nýbrž předpokládá promítnutí právních závěrů Ústavního soudu i ve vztahu k aplikaci takovéto právní normy orgány veřejné moci. Tento závěr je zřejmý z konstantní judikatury Ústavního soudu, která připouští přezkum i zrušeného zákona na návrh obecného soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy v případě, že tento soud dospěje k závěru o jeho rozporu s ústavním pořádkem (náleze ze dne 10. ledna 2001 sp. zn. Pl. ÚS 33/2000, N 5/21 SbNU 29, 78/2001 Sb.; náleze ze dne 6. února 2007 sp. zn. Pl. ÚS 38/06, N 23/44 SbNU 279, 87/2007 Sb.; náleze ze dne 29. ledna 2008 sp. zn. Pl. ÚS 72/06, N 23/48 SbNU 263; 291/2008 Sb.). V takovém případě totiž není rozhodné, zda byl uvedený zákon zrušen, ale zda je právní norma obsažená v jeho znění stále aplikovatelná a zda posouzení otázky ústavnosti je nezbytným předpokladem pro rozhodnutí soudu ve věci samé.

40. I v daném případě tak nelze opomenout, že v řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů rozhoduje Ústavní soud v první řadě o ústavnosti předmětné právní normy. Pokud v řízení na návrh podle čl. 95 odst. 2 Ústavy rozhoduje Ústavní soud o ústavnosti již zrušených zákonů, je důsledkem výroku o rozporu s ústavním pořádkem neaplikovatelnost předmětného zákonného ustanovení (nález ze dne 7. dubna 2009 sp. zn. Pl. ÚS 35/08, 151/2009 Sb.). Je tedy zřejmé, že tento účinek se musí uplatnit i v případech, kdy se jedná o posouzení ústavnosti stále platného zákona. Navzdory stanovení pozdějšího dne zrušení napadeného ustanovení jsou tedy obecné soudy oprávněny neaplikovat § 220 odst. 3 občanského soudního řádu v případech, kdy by takováto aplikace znamenala změnu usnesení soudu prvního stupně, který zamítl nebo odmítl návrh na nařízení předběžného opatření nebo kterým bylo zastaveno řízení o takovémto návrhu, v tom smyslu, že by v důsledku této změny bylo alespoň částečně vyhověno návrhu. Aplikováním tohoto ustanovení by totiž porušily základní právo žalovaného vyplývající ze zásady rovnosti účastníků řízení ve smyslu čl. 37 odst. 3 Listiny.

41. Ústavní soud tedy uzavírá, že § 220 odst. 3 občanského soudního řádu je v rozporu s čl. 37 odst. 3 Listiny a čl. 6 odst. 1 Úmluvy, pročež rozhodl podle § 70 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 48/2002 Sb., že se toto ustanovení ruší, přičemž vykonatelnost tohoto výroku podle § 58 odst. 1 zákona o Ústavním soudu odložil na pozdější den, aby měl zákonodárce potřebný prostor pro přijetí komplexní ústavně konformní právní úpravy. Protože odklad vykonatelnosti derogačního výroku za současně přetrvávající přítomnosti derogačního důvodu vyvolává v aplikační praxi velké napětí, byl nucen Ústavní soud toto napětí odstranit prozatímní úpravou v podobě interpretativního výroku pod bodem III. Konečně návrh na zrušení § 76g občanského soudního řádu podle § 70 odst. 2 zákona o Ústavním soudu Ústavní soud jako nedůvodný zamítl.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. Rychetský v. r.

Odlišné stanovisko podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, zaujala k rozhodnutí pléna soudkyně Ivana Janů.

49

PŘEDSEDA VLÁDY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí
a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí),
jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 93/2004 Sb., zákonem č. 163/2006 Sb., zákonem č. 186/2006 Sb.,
zákonem č. 216/2007 Sb., zákonem č. 124/2008 Sb., zákonem č. 223/2009 Sb. a zákonem č. 436/2009 Sb.

ZÁKON

o posuzování vlivů na životní prostředí

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
POSUZOVÁNÍ VLVŮ
NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

HLAVA I
POSUZOVÁNÍ VLVŮ
NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ
V ČESKÉ REPUBLICE

Díl 1

Úvodní ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

(1) Zákon v souladu s právem Evropských spole-

čenství¹⁾ upravuje posuzování vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví (dále jen „posuzování vlivů na životní prostředí“) a postup fyzických osob, právnických osob, správních úřadů a územních samosprávných celků (obcí a krajů) při tomto posuzování.

(2) Posuzování vlivů na životní prostředí podléhá v tomto zákoně vymezené záměry a koncepce, jejichž provedení by mohlo závažně ovlivnit životní prostředí.

(3) Účelem posuzování vlivů na životní prostředí je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů^{1a)}, a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti^{1b)}. Tento podklad je jedním z podkladů v řízeních podle zvláštních právních předpisů^{1a)}.

§ 2

Rozsah posuzování

Posuzují se vlivy na veřejné zdraví a vlivy na ži-

¹⁾ Směrnice Rady ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (85/337/EHS).

Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti při tvorbě různých plánů a programů, které se vztahují k životnímu prostředí.

Směrnice 2001/42/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí.

^{1a)} Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

^{1b)} Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

votní prostředí, zahrnující vlivy na živočichy a rostliny, ekosystémy, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima a krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní památky, vymezené zvláštními právními předpisy²⁾ a na jejich vzájemné působení a souvislosti.

§ 3

Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) záměrem stavby, činnosti a technologie uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu,
- b) koncepcí strategie, politiky, plány nebo programy zpracované nebo zadané orgánem veřejné správy a následně orgánem veřejné správy schvalované nebo ke schválení předkládané,
- c) dotčeným územím území, jehož životní prostředí a obyvatelstvo by mohlo být závažně ovlivněno provedením záměru nebo koncepce,
- d) dotčeným územním samosprávným celkem územní samosprávný celek, jehož správní obvod alespoň zčásti tvoří dotčené území,
- e) dotčeným správním úřadem správní úřad, který hájí zájmy chráněné zvláštními právními předpisy²⁾ a jehož správní obvod alespoň zčásti tvoří dotčené území, a Česká inspekce životního prostředí,
- f) příslušným úřadem Ministerstvo životního prostředí (§ 21) nebo orgán kraje v přenesené působnosti, v jehož územně správním obvodu je navržen záměr nebo pro jehož územně správní obvod je zpracovávána koncepce (§ 22).

Díl 2

Posuzování vlivů záměru na životní prostředí

§ 4

Předmět posuzování vlivů záměru na životní prostředí

(1) Předmětem posuzování podle tohoto zákona jsou

- a) záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorii I a změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena; tyto záměry a změny záměrů podléhají posuzování vždy,
- b) změny záměru uvedeného v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorii I, pokud má být významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání a nejedná-li se o změny podle písmene a); tyto změny záměrů podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení,
- c) záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorií II a změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena, nebo pokud má být významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání; tyto záměry a změny záměrů podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení,
- d) záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, které nedosahují příslušných limitních hodnot, jsou-li uvedeny (dále jen „podlimitní záměr“) a příslušný úřad stanoví, že budou podléhat zjišťovacímu řízení; tyto záměry podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení,
- e) stavby, činnosti a technologie, které podle stanoviska orgánu ochrany přírody vydaného podle zvláštního právního předpisu^{2a)} mohou samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti; tyto stavby, činnosti a technologie podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

(2) Předmětem posuzování podle tohoto zákona dále není záměr, popřípadě jeho část, o kterém rozhodne vláda v případě nouzového stavu, stavu ohrožení

²⁾ Například zákon č. 44/1988 Sb., zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší).

^{2a)} § 45h a 45i zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

a válečného stavu³⁾, z naléhavých důvodů obrany nebo plnění mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, a v případě, kdy záměr slouží k bezprostřednímu odvrácení důsledků nebo ke zmírnění nepředvídatelné události, která by mohla vážně ohrozit zdraví, bezpečnost, majetek obyvatelstva nebo životní prostředí. O záměrech, které podléhají posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice České republiky podle § 11, tak nelze stanovit. U záměru vyloučeného podle věty první tohoto odstavce je vláda povinna

- a) o tomto rozhodnutí spolu s odůvodněním informovat přiměřeně podle § 16 veřejnost,
- b) zvážit možnost jiného posouzení jeho vlivu na životní prostředí za účasti veřejnosti a o výsledcích tohoto posouzení informovat podle § 16 veřejnost,
- c) před vydáním rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů^{1a)} informovat Evropskou komisi o důvodech vyloučení podle věty první tohoto odstavce a poskytnout jí informace zveřejněné v rámci případného posouzení podle písmene b).

§ 5

Způsob posuzování vlivů záměru na životní prostředí

(1) Posuzování zahrnuje zjištění, popis, posouzení a vyhodnocení předpokládaných přímých a nepřímých vlivů provedení i neprovedení záměru na životní prostředí.

(2) Při posuzování vlivů záměru na životní prostředí se vychází ze stavu životního prostředí v dotčeném území v době oznámení záměru. V dlouhodobém záměru se jeho jednotlivé etapy posuzují samostatně a v kontextu vlivů záměru jako celku.

(3) Při posuzování záměru se hodnotí vlivy na životní prostředí při jeho přípravě, provádění, provozování i jeho ukončení, popřípadě důsledky jeho likvidace a dále sanace nebo rekultivace území, pokud povinnost

sanace nebo rekultivace stanoví zvláštní právní předpis^{1a)}. Posuzuje se běžné provozování i možnost havárie⁴⁾.

(4) Posuzování záměru zahrnuje i návrh opatření k předcházení nepříznivým vlivům na životní prostředí provedením záměru, k vyloučení, snížení, zmírnění nebo minimalizaci těchto vlivů, popřípadě ke zvýšení příznivých vlivů na životní prostředí provedením záměru, a to včetně vyhodnocení předpokládaných účinků navrhovaných opatření.

§ 6

Oznámení

(1) Ten, kdo hodlá provést záměr (dále jen „oznamovatel“), je povinen předložit oznámení záměru (dále jen „oznámení“) příslušnému úřadu. Pokud je záměr navrhován na území více krajů, zasílá oznamovatel oznámení Ministerstvu životního prostředí (dále jen „ministerstvo“). V tomto případě ministerstvo rozhodne o tom, který krajský úřad je příslušný k provedení posouzení, a postoupí mu neprodleně oznámení k dalšímu řízení.

(2) Pokud se jedná o podlimitní záměr, je oznamovatel povinen předložit jeho oznámení písemně v jednom vyhotovení nebo elektronickou datovou zprávou, která je opatřena zaručeným elektronickým podpisem^{4a)}. Náležitosti oznámení podlimitního záměru stanoví příloha č. 3a k tomuto zákonu.

(3) Příslušný úřad na základě oznámení podlimitního záměru a s přihlédnutím k zásadám uvedeným v příloze č. 2 k tomuto zákonu sdělí do 15 dnů oznamovateli, zda bude podlimitní záměr podléhat zjišťovacímu řízení a zároveň toto sdělení zveřejní na internetu.

(4) Oznamovatel je povinen předložit oznámení záměru písemně a na technickém nosiči dat, popřípadě zaslat elektronickou poštou (dále jen „v elektronické podobě“), a to v počtu vyhotovení stanoveném dohodou s příslušným úřadem. Náležitosti oznámení záměru podle § 4 odst. 1 písm. a), b), c) a e) stanoví pří-

³⁾ Ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti státu, ve znění ústavního zákona č. 300/2000 Sb.

⁴⁾ Například zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů.

^{4a)} Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.

loha č. 3 k tomuto zákonu. Pokud se jedná o záměr, který podléhá posouzení podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu, musí oznamovatel vždy uvést nástin studovaných hlavních variant a stěžejní důvody pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí.

(5) Oznamovatel může předložit oznámení s obsahem a rozsahem podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu, a to v počtu vyhotovení stanoveném dohodou s příslušným úřadem. U záměrů a změn záměrů podle § 4 odst. 1 písm. a), b) a c) může oznamovatel předložit místo oznámení dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí (dále jen „dokumentace“) podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu; v tomto případě se dále postupuje podle § 8. U záměrů, které podléhají posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice České republiky podle § 11, se oznámení předkládá vždy.

(6) Pokud oznámení splňuje náležitosti podle odstavce 4 nebo odstavce 5 věty první, zajistí příslušný úřad do 7 pracovních dnů ode dne jeho obdržení zveřejnění informace o oznámení podle § 16 a na internetu vždy zveřejní alespoň textovou část oznámení. Příslušný úřad v téže lhůtě zašle kopii oznámení s žádostí o vyjádření dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům. Orgán kraje v přenesené působnosti (dále jen „orgán kraje“) v téže lhůtě zašle kopii oznámení ministerstvu.

(7) Každý může zaslat své písemné vyjádření k oznámení příslušnému úřadu do 20 dnů ode dne zveřejnění informace o oznámení. K vyjádřením zaslaným po lhůtě příslušný úřad nemusí přihlížet.

§ 7

Zjišťovací řízení

(1) Cílem zjišťovacího řízení je upřesnění informací, které je vhodné uvést do dokumentace, a to se zřetelem na

- a) povahu konkrétního záměru nebo druhu záměru,
- b) faktory životního prostředí uvedené v § 2, které mohou být provedením záměru ovlivněny,
- c) současný stav poznatků a metody posuzování.

U záměrů a změn záměrů uvedených v § 4 odst. 1 písm. b), c), d) a e) je cílem zjišťovacího řízení také zjištění, zda záměr nebo jeho změna má významný vliv na životní prostředí, případně zda záměr může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, a zda bude posuzován podle tohoto zákona.

(2) Zjišťovací řízení se zahajuje na podkladě oznámení a provádí se podle zásad (kritérií) uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Při určování, zda záměr nebo změna záměru má významné vlivy na životní prostředí, přihlíží příslušný úřad vždy k

- a) povaze a rozsahu záměru a jeho umístění,
- b) okolnosti, zda záměr nebo změna záměru svou kapacitou dosahuje příslušných limitních hodnot uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorie II,
- c) obdrženým vyjádřením veřejnosti, dotčených správních úřadů a dotčených územních samosprávných celků.

(3) Zjišťovací řízení ukončí příslušný úřad nejdéle do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o oznámení podle § 16. Příslušný úřad po ukončení zjišťovacího řízení neprodleně zašle jeho odůvodněný písemný závěr oznamovateli a zveřejní jej podle § 16.

(4) Pokud bylo předloženo oznámení s náležitostmi podle přílohy č. 4 a příslušný úřad neobdržel žádné odůvodněné nesouhlasné vyjádření k němu, může v závěru podle odstavce 3 stanovit, že dokumentaci není třeba zpracovávat a oznámení se považuje za dokumentaci. V opačném případě příslušný úřad na základě vyjádření podle předchozí věty ve svém závěru podle odstavce 3 stanoví, jak je třeba oznámení dopracovat tak, aby mohlo nahradit dokumentaci.

(5) V závěru podle odstavce 3 může příslušný úřad navrhnout zpracování variant řešení záměru, které se zpravidla liší umístěním, kapacitou, použitou technologií či okamžikem provedení, jestliže je jejich provedení prokazatelně účelné a z technických hledisek možné.

§ 8

Dokumentace

(1) Nejde-li o postup podle § 6 odst. 5, zajistí oznamovatel na základě oznámení, vyjádření k oznámení podle § 6 odst. 7 a závěru zjišťovacího řízení podle § 7 zpracování dokumentace v písemné podobě v počtu vyhotovení stanoveném dohodou s příslušným úřadem a v elektronické podobě. V odůvodněných případech, zejména z technických a ekonomických důvodů, může příslušný úřad upustit od elektronické podoby mapových, obrazových, popřípadě i grafických příloh dokumentace. Náležitosti dokumentace jsou uvedeny v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(2) Pokud příslušný úřad dojde k závěru, že do-

kumentace neobsahuje náležitosti na základě tohoto zákona, vrátí ji do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byla doručena, oznamovateli; jinak ji v téže lhůtě zašle k vyjádření dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům a zajistí zveřejnění informace o dokumentaci podle § 16 a na internetu zveřejní vždy alespoň textovou část dokumentace. Příslušný úřad bez zbytečného odkladu doručí dokumentaci zpracovateli posudku o vlivech záměru na životní prostředí (dále jen „posudek“).

(3) Každý se může vyjádřit k dokumentaci u příslušného úřadu, a to písemně do 30 dnů od zveřejnění informace o dokumentaci. K vyjádřením zaslaným po lhůtě nemusí úřad přihlížet.

(4) Příslušný úřad doručí došlá vyjádření neprodleně po jejich obdržení zpracovateli posudku.

(5) Příslušný úřad může na základě obdržených vyjádření k dokumentaci nebo na základě doporučení zpracovatele posudku, nejdéle však do 40 dnů ode dne, kdy byla dokumentace záměru doručena zpracovateli posudku, vrátit oznamovateli tuto dokumentaci k přepracování nebo doplnění.

(6) V případě vrácení dokumentace podle odstavce 5 se s doplněnou nebo přepracovanou dokumentací nakládá podle odstavce 2. Příslušný úřad doplněnou nebo přepracovanou dokumentaci předá neprodleně zpracovateli posudku. Doplnění dokumentace může být zasláno k vyjádření dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům a zveřejněno podle § 16 až současně s posudkem.

§ 9

Posudek

(1) Příslušný úřad smluvně zajistí zpracování posudku osobou k tomu oprávněnou podle § 19 (dále jen „zpracovatel posudku“).

(2) Zpracovatel posudku zpracuje tento posudek na základě dokumentace, popřípadě oznámení a všech podaných vyjádření k nim. Náležitosti posudku jsou uvedeny v příloze č. 5 k tomuto zákonu.

(3) Doba pro zpracování posudku nesmí být delší než 60 dnů ode dne, kdy byla dokumentace včetně všech obdržených vyjádření k ní zpracovateli posudku doručena. Tato lhůta může být v odůvodněných, zejména složitých, případech překročena, nejdéle však o dalších 30 dnů.

(4) Pokud si zpracovatel posudku vyžádá dílčí

podklady k ověření údajů o vlivech provedení záměru na životní prostředí od jiných odborníků, je povinen tuto skutečnost v posudku uvést. Ten, kdo se podílel na zpracování oznámení nebo dokumentace, se nemůže ani dílčím způsobem zúčastnit na zpracování posudku.

(5) Zpracovatel posudku nesmí posuzovanou dokumentaci přepracovávat ani ji doplňovat.

(6) Oznamovatel je povinen na vlastní náklady poskytnout zpracovateli posudku podklady, které byly použity pro zpracování dokumentace, a další údaje nezbytné pro zpracování posudku, a to do 5 pracovních dnů ode dne, kdy obdržel žádost zpracovatele posudku.

(7) Zpracovatel posudku zašle posudek příslušnému úřadu v dohodnutém počtu, termínu a formě. Pokud posudek splňuje náležitosti podle odstavce 2, zašle jej příslušný úřad do 10 pracovních dnů ode dne jeho obdržení oznamovateli, dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům. V téže lhůtě zveřejní posudek na internetu a zajistí zveřejnění informace o posudku záměru podle § 16. Pokud posudek nespĺňuje náležitosti podle tohoto zákona, příslušný úřad jej vrátí do 10 pracovních dnů ode dne obdržení zpracovateli posudku k doplnění nebo přepracování.

(8) K posudku je každý oprávněn zaslat příslušnému úřadu písemné vyjádření ve lhůtě do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o něm, popřípadě se k němu vyjádřit na veřejném projednání podle odstavce 9. K vyjádřením zaslaným po uplynutí této lhůty nemusí příslušný úřad při dalším postupu přihlížet.

(9) Příslušný úřad může upustit od konání veřejného projednání dokumentace a posudku podle § 17, neobdržel-li žádné odůvodněné nesouhlasné vyjádření k dokumentaci.

(10) Zpracovatel posudku vypořádá obdržená písemná vyjádření k posudku a vyjádření z veřejného projednání a na jejich základě popřípadě upraví návrh stanoviska. Toto vypořádání předá spolu s návrhem stanoviska příslušnému úřadu do 10 dnů po uplynutí lhůty podle odstavce 8.

§ 10

Stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí

(1) Příslušný úřad vydá na základě dokumentace, popřípadě oznámení, posudku a veřejného projednání podle § 9 odst. 9 a vyjádření k nim uplatněných stano-

visko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen „stanovisko“) ve lhůtě do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro vyjádření k posudku. Náležitosti stanoviska jsou uvedeny v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

(2) Příslušný úřad zašle stanovisko do 7 pracovních dnů od jeho vydání oznamovateli, dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům. V téže lhůtě zveřejní stanovisko na internetu a zajistí jeho zveřejnění podle § 16.

(3) Stanovisko je odborným podkladem pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů^{1a)}). Stanovisko předkládá oznamovatel jako jeden z podkladů pro navazující řízení nebo postup podle těchto předpisů. Platnost stanoviska je 5 let ode dne jeho vydání. Platnost může být na žádost oznamovatele prodloužena o 5 let, a to i opakovaně, pokud oznamovatel písemně prokáže, že nedošlo k podstatným změnám realizace záměru, podmínek v dotčeném území, k novým znalostem souvisejícím s věcným obsahem dokumentace a vývoji nových technologií využitelných v záměru. Tato lhůta se přerušuje, pokud bylo zahájeno navazující řízení podle zvláštních právních předpisů^{1a)}).

(4) Správní úřad, který vydává rozhodnutí nebo opatření podle zvláštních právních předpisů^{1a)}) (dále jen „rozhodnutí“), zveřejní žádost o vydání tohoto rozhodnutí, a to vždy alespoň na internetu. Při svém rozhodování bere vždy v úvahu obsah stanoviska. Bez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů^{1a)}). V těchto řízeních a postupech je příslušný úřad dotčeným správním úřadem. Při svém rozhodování bere správní úřad vždy v úvahu obsah stanoviska. Jsou-li ve stanovisku uvedeny konkrétní požadavky týkající se ochrany životního prostředí, zahrne je do svého rozhodnutí; v opačném případě uvede důvody, pro které tak neučinil nebo učinil jen částečně. Rozhodnutí musí vždy obsahovat odůvodnění.

(5) V případě, že záměr uvedený v příloze č. 1 kategorie II a změna záměru podle § 4 odst. 1 nebudou posuzovány podle tohoto zákona, platí ustanovení odstavce 4 obdobně i pro závěr zjišťovacího řízení.

Díl 3

Posuzování vlivů koncepce na životní prostředí

§ 10a

Předmět posuzování vlivů koncepce na životní prostředí

(1) Předmětem posuzování vlivů koncepce na životní prostředí (dále jen „posuzování koncepce“) podle tohoto zákona jsou

- a) koncepce, které stanoví rámec pro budoucí povolení záměrů uvedených v příloze č. 1, zpracovávané v oblasti zemědělství, lesního hospodářství, myslivosti, rybářství, nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami, energetiky, průmyslu, dopravy, odpadového hospodářství, telekomunikací, cestovního ruchu, územního plánování, regionálního rozvoje a životního prostředí včetně ochrany přírody, koncepce, u nichž nutnost jejich posouzení, s ohledem na možný vliv na životní prostředí, vyplývá ze zvláštního právního předpisu, a dále koncepce spolufinancované z prostředků fondů Evropských společenství; tyto koncepce podléhají posuzování vždy, pokud je dotčené území tvořeno územním obvodem více než jedné obce,
- b) koncepce podle písmena a), u nichž je dotčené území tvořeno územním obvodem pouze jedné obce, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení podle § 10d,
- c) změny koncepcí podle písmen a) a b), pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení podle § 10d.

(2) Předmětem posuzování podle tohoto zákona nejsou

- a) koncepce zpracovávané pouze pro účely obrany státu,
- b) koncepce zpracovávané pro případ mimořádných událostí, při kterých dochází k závažnému a bezprostřednímu ohrožení životního prostředí, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob^{4c)}),
- c) finanční a rozpočtové koncepce.

§ 10b

Způsob posuzování vlivů koncepce na životní prostředí

(1) Posuzování koncepce zahrnuje zjištění, popis a zhodnocení předpokládaných přímých a nepřímých

^{4c)} Například zákon č. 254/2001 Sb.

vlivů provedení i neprovedení koncepce a jejích cílů, a to pro celé období jejího předpokládaného provádění.

(2) Posuzování koncepce vychází ze stavu životního prostředí v dotčeném území v době podání oznámení o zpracování koncepce (dále jen „oznámení koncepce“), s přihlédnutím ke vlivům jiných koncepcí nebo záměrů, které budou uskutečněny před provedením koncepce nebo v průběhu jejího provádění, popřípadě jejichž provedení je zamýšleno.

(3) Při posuzování koncepce podle tohoto zákona mohou být využity údaje z jiného posuzování, pokud odpovídají údajům podle tohoto zákona.

(4) Při posuzování koncepce se navrhuje a posuzují opatření k předcházení nepříznivých vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví, k vyloučení, snížení, zmírnění nebo kompenzaci těchto vlivů, popřípadě ke zvýšení příznivých vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví provedením koncepce, včetně vyhodnocení předpokládané účinnosti navrhovaných opatření. Je-li koncepce řešena ve variantách, je nutné posuzování podle tohoto zákona provést pro všechny varianty.

§ 10c

Oznámení koncepce

(1) Ten, kdo předkládá podnět ke zpracování koncepce (dále jen „předkladatel“), je povinen předložit oznámení koncepce příslušnému úřadu v listinné a v elektronické podobě. Náležitosti oznámení koncepce stanoví příloha č. 7 k tomuto zákonu.

(2) Pokud oznámení koncepce splňuje náležitosti podle odstavce 1, zašle příslušný úřad do 10 dnů ode dne jeho obdržení kopii tohoto oznámení k vyjádření dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům. V téže lhůtě zveřejní oznámení na internetu a zajistí zveřejnění informace o oznámení podle § 16. Orgán kraje v téže lhůtě zašle kopii oznámení ministerstvu.

(3) Každý může zaslat své písemné vyjádření k oznámení koncepce příslušnému úřadu ve lhůtě do 20 dnů ode dne jeho zveřejnění. K vyjádřením zaslaným po lhůtě příslušný úřad nepřihlíží.

§ 10d

Zjišťovací řízení

(1) Cílem zjišťovacího řízení je upřesnění obsahu a rozsahu vyhodnocení vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví (dále jen „vyhodnocení“). U kon-

cepce uvedené v § 10a odst. 1 písm. b) a c) je cílem zjišťovacího řízení také zjištění, zda koncepce nebo změna koncepce bude posuzována podle tohoto zákona.

(2) Příslušný úřad provede zjišťovací řízení na podkladě oznámení, vyjádření k němu obdržených a podle kritérií uvedených v příloze č. 8 k tomuto zákonu a ukončí jej nejpozději do 35 dnů ode dne zveřejnění oznámení koncepce písemným závěrem zjišťovacího řízení.

(3) Pokud koncepce podléhá posuzování podle tohoto zákona, příslušný úřad v závěru zjišťovacího řízení stanoví

- a) obsah a rozsah vyhodnocení, včetně požadavku na zpracování v úvahu přicházejících variant koncepce,
- b) v jakém počtu vyhotovení má být příslušnému úřadu předán návrh koncepce.

(4) V závěru zjišťovacího řízení příslušný úřad dále navrhne průběh posuzování koncepce včetně konání veřejného projednání.

(5) Nejde-li o koncepci podle odstavce 3, je příslušný úřad povinen uvést v závěru zjišťovacího řízení důvody, pro které není posuzování podle tohoto zákona požadováno.

(6) Příslušný úřad zašle závěr zjišťovacího řízení neprodleně předkladateli, dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům a zároveň jej zveřejní podle § 16.

§ 10e

Průběh posuzování vlivů koncepce na životní prostředí

(1) Předkladatel je povinen do 30 dnů ode dne obdržení závěru zjišťovacího řízení zajistit osobu oprávněnou ke zpracování vyhodnocení podle § 19 (dále jen „posuzovatel“) a informovat o tom příslušný úřad, který tuto informaci neprodleně zveřejní na internetu.

(2) Předkladatel je povinen spolupracovat s posuzovatelem při zpracování vyhodnocení, zejména mu předávat vyjádření došlá v průběhu zpracování návrhu koncepce.

(3) Za úplné a objektivní zpracování vyhodnocení je odpovědný posuzovatel. Náležitosti vyhodnocení jsou uvedeny v příloze č. 9 k tomuto zákonu.

(4) Posuzovatel je oprávněn požadovat informace nezbytné pro zpracování vyhodnocení u předkladatele, příslušného úřadu, dotčených správních úřadů a dotčených územních samosprávných celků a ty jsou povinny mu informace v potřebném rozsahu poskytnout. Odmítnout poskytnutí informace je možné pouze za podmínek stanovených zvláštními právními předpisy^{4c)}.

§ 10f

Návrh koncepce

(1) Předkladatel je povinen předat příslušnému úřadu návrh koncepce v listinné a v elektronické podobě. Nedílnou součástí návrhu koncepce je vyhodnocení zpracované posuzovatelem.

(2) Pokud vyhodnocení obsahuje náležitosti podle přílohy č. 9, zašle příslušný úřad návrh koncepce do 10 dnů ode dne, kdy mu byl doručen, k vyjádření dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům. V téže lhůtě zveřejní návrh koncepce na internetu a zajistí zveřejnění informace o návrhu koncepce podle § 16. Pokud vyhodnocení neobsahuje náležitosti podle přílohy č. 9, vrátí jej příslušný úřad k doplnění.

(3) Předkladatel je povinen zveřejnit informaci o místě a času konání veřejného projednání návrhu koncepce na své úřední desce, na internetu a nejméně ještě jedním v dotčeném území obvyklým způsobem (například v tisku apod.), a to nejméně 10 dnů před jeho konáním. Současně je povinen o místě a času konání tohoto veřejného projednání informovat příslušný úřad.

(4) Veřejné projednání návrhu koncepce nemůže být konáno dříve než po uplynutí 30 dnů ode dne předložení návrhu koncepce příslušnému úřadu. Předkladatel je povinen nejpozději do 5 dnů ode dne konání veřejného projednání návrhu koncepce zaslat zápis z tohoto veřejného projednání příslušnému úřadu a současně jej zveřejnit na internetu.

(5) Každý může zaslat své písemné vyjádření k návrhu koncepce příslušnému úřadu nejpozději do 5 dnů ode dne konání veřejného projednání návrhu koncepce. V téže lhůtě může zaslat předkladatel příslušnému úřadu své písemné vyjádření k vyhodnocení. K vyjádřením zaslaným po lhůtě příslušný úřad nepřihlíží.

(6) Na veřejné projednání návrhu koncepce se nevztahuje § 17 odst. 1 až 6.

§ 10g

Stanovisko k návrhu koncepce

(1) Příslušný úřad vydá na základě návrhu koncepce, vyjádření k němu podaných a veřejného projednání stanovisko k posouzení vlivů provádění koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví (dále jen „stanovisko ke koncepci“) ve lhůtě do 30 dnů ode dne obdržení zápisu z veřejného projednání návrhu koncepce.

(2) Příslušný úřad může ve svém stanovisku vyjádřit nesouhlas s návrhem koncepce z hlediska možných negativních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví, dále může navrhnout jeho doplnění, popřípadě navrhnout kompenzační opatření a opatření ke sledování vlivů provádění koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví.

(3) Příslušný úřad stanovisko ke koncepci neprodleně po jeho vydání zašle předkladateli, dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům a zároveň jej zveřejní podle § 16.

(4) Bez stanoviska ke koncepci nemůže být koncepce schválena. Schvalující orgán je povinen zohlednit požadavky a podmínky vyplývající ze stanoviska ke koncepci, popřípadě pokud toto stanovisko požadavky a podmínky obsahuje a do koncepce nejsou zahrnuty nebo jsou zahrnuty pouze zčásti, je schvalující orgán povinen svůj postup odůvodnit.

(5) Schvalující orgán je povinen zveřejnit schválenou koncepci, odůvodnění podle odstavce 4 a opatření pro zajištění sledování a rozboru vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví podle § 10h. O tomto zveřejnění je povinen do 7 pracovních dnů informovat příslušný úřad, dotčené správní úřady a dotčené územní samosprávné celky.

§ 10h

Sledování a rozbor vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví

(1) Předkladatel je povinen zajistit sledování a rozbor vlivů schválené koncepce na životní prostředí a ve-

^{4c)} Například zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

řejné zdraví. Pokud zjistí, že provádění koncepce má nepředvídané závažné negativní vlivy na životní prostředí nebo veřejné zdraví, je povinen zajistit přijetí opatření k odvrácení nebo zmírnění takových vlivů, informovat o tom příslušný úřad a dotčené správní úřady a současně rozhodnout o změně koncepce.

(2) Dotčené správní úřady v rámci své působnosti podle zvláštních právních předpisů²⁾ sledují vlivy schválené koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví a jsou oprávněny podat podnět ke změně koncepce, nelze-li v dohodě se schvalujícím orgánem nepředvídané závažné negativní vlivy podle odstavce 1 odvrátit nebo zmírnit jinak.

§ 10i

Zvláštní ustanovení pro posuzování vlivů politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace na životní prostředí

(1) Při posuzování vlivů politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace na životní prostředí se postupuje podle stavebního zákona^{4b)} a v rozsahu podle odstavců 2 až 5; předkladatel je pořizovatel politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace.

(2) Regulační plán, který stanoví podmínky pro provedení záměru podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu, se posuzuje jako záměr podle dílu 2 tohoto zákona.

(3) Ministerstvo a orgán kraje jako dotčené orgány ve smyslu stavebního zákona při pořizování politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace stanoví požadavky na obsah a rozsah vyhodnocení vlivů na životní prostředí včetně zpracování možných variant řešení, a pokud vyhodnocení vlivů na životní prostředí neobsahuje náležitosti podle stavebního zákona^{4d)}, jsou oprávněny požadovat jeho dopracování. Při pořizování územního plánu stanoví orgán kraje na základě kritérií uvedených v příloze č. 8 k tomuto zákonu jako dotčený orgán ve smyslu stavebního zákona požadavek na zpracování vyhodnocení vlivů na životní prostředí.

(4) Zpracovatelem vyhodnocení vlivů na životní prostředí může být pouze osoba k tomu oprávněná podle § 19.

(5) Schvalující orgán je povinen ve svém usnesení

o schválení politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace zdůvodnit, jak zohlednil podmínky vyplývající ze stanoviska k vyhodnocení vlivů na životní prostředí. Toto usnesení je povinen zveřejnit.

§ 10j

Zvláštní ustanovení pro posuzování vlivů koncepce na životní prostředí, pokud je koncepce zpracovávána ústředním správním úřadem

(1) Posuzování vlivů koncepce na životní prostředí, která je zpracovávána ústředním správním úřadem podle zvláštního zákona a jež je předkládána vládě ke schválení, zajišťuje ministerstvo.

(2) Ústřední správní úřad je povinen zajistit vyhodnocení návrhu koncepce posuzovatelem podle § 19 a zveřejnit návrh koncepce na internetu, včetně informace, kdy a kde je možno do něj nahlížet. Náležitosti posouzení stanoví příloha č. 9.

(3) Každý může zaslat své písemné vyjádření k návrhu koncepce ministerstvu ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění. K vyjádřením zaslaným po lhůtě ministerstvo nepřihlíží.

(4) Ministerstvo ve spolupráci s ústředním správním úřadem vyhodnotí došlá vyjádření a připomínky z veřejného projednání a na základě jejich vyhodnocení vydá stanovisko k návrhu koncepce.

(5) Náklady spojené s posuzováním vlivů na životní prostředí hradí ústřední správní úřad, který koncepci předkládá k posouzení.

(6) Mezistátní posuzování vlivů na životní prostředí se přiměřeně řídí § 11 až 14a.

HLAVA II

POSUZOVÁNÍ VLVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ PŘESAHUJÍCÍCH HRANICE ČESKÉ REPUBLIKY

§ 11

Předmět posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice České republiky

(1) Předmětem posuzování vlivů na životní pro-

^{4b)} Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{4d)} § 19 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb.

středí přesahujících hranice České republiky (dále jen „mezistátní posuzování“) je

- a) záměr uvedený v příloze č. 1, záměr dle § 4 odst. 1 písm. d) a e) a koncepce podle tohoto zákona, pokud dotčené území může zasahovat i mimo území České republiky,
- b) záměr uvedený v příloze č. 1, záměr dle § 4 odst. 1 písm. d) a e) nebo koncepce podle tohoto zákona, pokud o takové posuzování stát, jehož území může být zasaženo závažnými vlivy na životní prostředí (dále jen „dotčený stát“), požádá,
- c) záměr a koncepce, které mají být prováděné na území jiného státu (dále jen „stát původu“) a které mohou mít závažný vliv na životní prostředí na území České republiky.

(2) Příslušný úřad postupuje při mezistátním posuzování ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí.

(3) Orgán kraje je povinen v případě záměru uvedeného v příloze č. 1 sloupci B postoupit jeho posuzování ministerstvu, jestliže zjistí, že se jedná o záměr podle odstavce 1. Dále je povinen postoupit posuzování koncepce ministerstvu, jestliže zjistí, že jde o koncepci podle odstavce 1.

§ 12

Způsob mezistátního posuzování

(1) Při mezistátním posuzování se postupuje podle hlavy I tohoto zákona, pokud ustanovení hlavy II tohoto zákona nebo mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, postup při mezistátním posuzování nestanoví jinak. Lhůty pro vyjádření při mezistátním posuzování může ministerstvo prodloužit až o 30 dnů, požádá-li o to dotčený stát. Ostatní lhůty se v takovém případě prodlouží přiměřeně.

(2) Při pochybnostech o tom, zda se mezistátní posuzování řídí předpisy platnými na území dotčeného státu nebo předpisy platnými na území státu původu, se postupuje podle právních předpisů platných na území státu původu, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

(3) Stát původu a dotčený stát na žádost kteréhokoliv z nich určí, zda bude provedena poprojektová analýza, a pokud ano, pak v jakém rozsahu, a to s přihlédnutím k možnému významnému nepříznivému vlivu záměru přesahujícímu státní hranice, který byl předmětem mezistátního posuzování. Jakákoliv poprojektová analýza bude zahrnovat především stále pozo-

rování důsledků provedení záměru a určení jakéhokoliv nepříznivého vlivu přesahujícího státní hranice. Tato stálá pozorování a určení vlivu lze provádět za účelem dosažení těchto cílů:

- a) monitorování dodržování podmínek stanovených v rozhodnutích, popřípadě opatřeních podle zvláštních právních předpisů^{1a)} a účinnosti zmírňujících opatření,
- b) přezkoumávání vlivů záměru a vypořádat se s nejasnostmi vzniklými v průběhu poprojektové analýzy,
- c) ověření předchozích prognóz s cílem využití získaných poznatků při provádění obdobných záměrů v budoucnosti.

(4) Pokud má stát původu nebo dotčený stát na základě poprojektové analýzy oprávněné důvody usuzovat, že zde existuje významný nepříznivý vliv přesahující státní hranice, nebo pokud byly zjištěny faktory, které by mohly mít za následek takovýto vliv, bude okamžitě informovat druhý stát. Stát původu a dotčený stát po dohodě následně stanoví nezbytná opatření na snížení nebo vyloučení tohoto vlivu.

§ 13

Mezistátní posuzování záměru prováděného na území České republiky

(1) Pokud ministerstvo zjistí, že se jedná o záměr podle § 11 odst. 1 písm. a), nebo jestliže dotčený stát o posuzování záměru požádal podle § 11 odst. 1 písm. b), zašle do 5 pracovních dnů dotčenému státu k vyjádření oznámení spolu s údaji o průběhu posuzování podle tohoto zákona a informacemi o navazujících rozhodnutích, která mohou být podle zvláštních právních předpisů^{1a)} přijata.

(2) Pokud obdržené vyjádření dotčeného státu k zaslanému oznámení obsahuje požadavek zúčastnit se mezistátního posuzování, ministerstvo si od dotčeného státu vyžádá údaje o stavu životního prostředí na jeho dotčeném území. Ministerstvo zašle tyto údaje do 5 pracovních dnů ode dne jejich obdržení oznamovateli k využití při zpracování dokumentace, která se v případě mezistátního posuzování vypracovává vždy, a dále je poskytne zpracovateli posudku.

(3) Ministerstvo do 20 dnů po obdržení dokumentace doručí tuto dokumentaci dotčenému státu a nabídne mu předběžné projednávání, zejména je-li dokumentace zpracována ve variantách, včetně sdělení opatření na zmírnění závažných vlivů přesahujících státní

hranice (dále jen „konzultace“). Pokud dotčený stát projeví o konzultaci zájem, ministerstvo se konzultace zúčastní. Ministerstvo předem neprodleně, nejpozději však do 5 dnů ode dne stanovení termínu konzultace, informuje o místě a času konzultace oznamovatele a jeho prostřednictvím zpracovatele dokumentace. Ti jsou pak povinni se konzultace rovněž zúčastnit. Informaci o konzultaci je ministerstvo povinno zveřejnit podle § 16.

(4) Ministerstvo do 5 pracovních dnů po obdržení vyjádření dotčeného státu k dokumentaci toto vyjádření doručí zpracovateli posudku jako podklad pro hodnocení záměru.

(5) Ministerstvo vyjádření dotčeného státu zapracuje do stanoviska nebo v něm uvede důvody neuvedení tohoto vyjádření ve svém stanovisku nebo jeho uvedení jen zčásti.

(6) Ministerstvo je povinno zaslat dotčenému státu stanovisko do 15 dnů ode dne jeho vydání. Dále je povinno mu zaslat žádosti o vydání navazujících rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů^{5a)} a tato rozhodnutí, a to do 15 dnů ode dne jejich obdržení. Tyto žádosti a rozhodnutí jsou správní úřady povinny zaslat ministerstvu na podkladě požadavku uvedeném ve stanovisku nebo na podkladě žádosti.

§ 14

Mezistátní posuzování záměru prováděného mimo území České republiky

(1) Pokud ministerstvo obdrží oznámení záměru nebo se jinak dozví o záměru, který bude prováděn na území státu původu, je povinno do 5 pracovních dnů po jeho obdržení zveřejnit informaci o takovém oznámení podle § 16 a zašle je dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům k vyjádření.

(2) K oznámení podle odstavce 1 je každý oprávněn zaslat ministerstvu písemné vyjádření do 15 dnů ode dne zveřejnění informace o tomto oznámení. Ministerstvo všechna vyjádření spolu se svým vyjádřením zašle státu původu do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o oznámení podle odstavce 1.

(3) Ministerstvo na žádost státu původu sdělí

údaje o stavu životního prostředí na dotčeném území České republiky, a to do 30 dnů ode dne obdržení této žádosti, pokud tomu nebrání zvláštní právní předpis⁵⁾.

(4) Pokud ministerstvo obdrželo dokumentaci a případnou nabídku ke konzultaci od státu původu, zašle tuto dokumentaci k vyjádření dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům a zveřejní informaci o této dokumentaci podle § 16.

(5) Každý je oprávněn k dokumentaci uvedené v odstavci 4 zaslat ministerstvu písemné vyjádření do 15 dnů ode dne zveřejnění informace o této dokumentaci. Ministerstvo všechna vyjádření spolu se svým vyjádřením a informací, že se případně konzultace zúčastní, zašle státu původu do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o dokumentaci podle odstavce 4.

(6) Pokud ministerstvo včas obdrží informaci o místě a času veřejného projednání konaného na území státu původu, zveřejní ji podle § 16.

(7) Pokud ministerstvo obdrží závěry státu původu o posouzení záměru a o rozhodnutí státu původu na podkladě následných řízení, informaci o tomto závěru, popřípadě o rozhodnutí zveřejní podle § 16 do 15 dnů ode dne jejich obdržení.

§ 14a

Mezistátní posuzování koncepce prováděné na území České republiky

(1) Pokud ministerstvo zjistí, že se jedná o koncepci podle § 11 odst. 1 písm. a), nebo jestliže dotčený stát o mezistátní posuzování požádal podle § 11 odst. 1 písm. b), zašle návrh koncepce do 10 dnů ode dne jeho obdržení dotčenému státu k vyjádření. Současně ministerstvo nabídne dotčenému státu konzultaci, zejména pokud je návrh koncepce zpracován ve variantách.

(2) Pokud obdržené vyjádření dotčeného státu k zaslánému návrhu koncepce obsahuje požadavek zúčastnit se mezistátního posuzování, ministerstvo si od dotčeného státu vyžádá údaje o stavu životního prostředí na jeho dotčeném území. Ministerstvo zašle tyto údaje do 5 pracovních dnů ode dne jejich obdržení předkladateli a posuzovateli.

(3) Pokud dotčený stát projeví o konzultaci zájem, ministerstvo se konzultace zúčastní. Ministerstvo

⁵⁾ Například občanský zákoník, obchodní zákoník, trestní řád, zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 148/1998 Sb.

předem neprodleně, nejpozději však do 5 pracovních dnů ode dne stanovení termínu konzultace, informuje o místě a času konzultace předkladatele a jeho prostřednictvím posuzovatele. Ti jsou pak povinni se konzultace rovněž zúčastnit. Informaci o konzultaci je ministerstvo povinno zveřejnit podle § 16.

(4) Ministerstvo vyjádření dotčeného státu ke konečnému návrhu koncepce zpracuje do stanoviska ke koncepci nebo v něm uvede důvody neuvedení tohoto vyjádření nebo jeho uvedení jen zčásti. Stanovisko ke koncepci zašle ministerstvo dotčenému státu do 10 dnů ode dne jeho vydání.

(5) Schvalující orgán je povinen zaslat ministerstvu jedno vyhotovení koncepce do 30 dnů ode dne jejího schválení spolu s dalšími informacemi podle § 10g odst. 5. Ministerstvo je povinno schválenou koncepci a tyto informace do 7 pracovních dnů zaslat dotčenému státu.

§ 14b

Mezistátní posuzování koncepce prováděné mimo území České republiky

(1) Pokud ministerstvo obdrží návrh koncepce, která bude prováděna na území státu původu a případnou nabídku ke konzultaci od státu původu, je povinno do 20 dnů od jejího obdržení zveřejnit informaci o návrhu koncepce podle § 16 a zaslat návrh koncepce dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům k vyjádření.

(2) K návrhu koncepce podle odstavce 1 je každý oprávněn zaslat ministerstvu písemné vyjádření do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o návrhu koncepce. Ministerstvo všechna vyjádření spolu se svým vyjádřením a informací, že se případně konzultace zúčastní, zašle státu původu do 40 dnů ode dne zveřejnění informace o návrhu koncepce.

(3) Ministerstvo na žádost státu původu sdělí údaje o stavu životního prostředí na dotčeném území České republiky, a to do 30 dnů ode dne obdržení této žádosti, pokud tomu nebrání zvláštní právní předpis⁵⁾.

(4) Pokud ministerstvo včas obdrží informaci o místě a času veřejného projednání konaného na území státu původu, zveřejní ji podle § 16.

(5) Ministerstvo zveřejní podle § 16 informaci

o schválení koncepce do 15 dnů ode dne obdržení takové informace od státu původu. Pokud ministerstvo obdrží od státu původu schválenou koncepci, zveřejní ji na internetu do 20 dnů ode dne obdržení.

HLAVA III

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ

Díl 1

Ustanovení společná

§ 15

Předběžné projednání

Příslušný úřad a dotčené správní úřady jsou povinny, pokud je o to oznamovatel nebo předkladatel požádá ještě před předložením oznámení podle § 6 nebo oznámení podle § 10c, projednat s oznamovatelem nebo předkladatelem uvažovaný záměr včetně případných variant řešení záměru nebo koncepci a doporučit mu předběžné projednání s dalšími dotčenými správními úřady, dotčenými územními samosprávnými celky, popřípadě s dalšími subjekty. Příslušný úřad a dotčené správní úřady jsou povinny na žádost oznamovatele nebo předkladatele mu poskytnout informace o životním prostředí podle zvláštního právního předpisu⁶⁾.

§ 16

Zveřejnění informací o dokumentech porízených v průběhu posuzování a o veřejných projednáních

(1) Příslušný úřad zajistí zveřejnění informace o

- a) oznámení a o tom, kdy a kde je možno do něj nahlížet,
- b) místě a času konání veřejného projednání podle tohoto zákona,
- c) vrácení dokumentace k přepracování nebo doplnění,
- d) dokumentaci a o tom, kdy a kde je možno do ní nahlížet,
- e) posudku a o tom, kdy a kde je možno do něj nahlížet,
- f) oznámení koncepce a o tom, kdy a kde je možno do něj nahlížet,

⁶⁾ Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

- g) návrhu koncepce a o tom, kdy a kde je možno do něj nahlížet,
- h) konzultaci při mezistátním posuzování.

(2) Příslušný úřad dále zajistí zveřejnění závěru zjišťovacího řízení, stanoviska a stanoviska ke koncepci.

(3) Příslušný úřad zajistí zveřejnění informací a stanovisek uvedených v odstavcích 1 a 2

- a) na úředních deskách dotčených územních samosprávných celků,
- b) na internetu, a
- c) nejméně ještě jedním v dotčeném území obvyklým způsobem (například v místním tisku, rozhlasu apod.).

(4) Za den zveřejnění se považuje den, kdy došlo k vyvěšení informace a stanoviska podle odstavců 1 a 2 na úřední desce dotčeného kraje. Dotčené územní samosprávné celky jsou povinny informace a stanoviska podle odstavců 1 a 2 neprodleně vyvěsit na své úřední desce po dobu nejméně 15 dnů a vyrozumět o tom příslušný úřad.

(5) Z informací a stanovisek zveřejňovaných podle odstavců 1 a 2 se vypouštějí údaje, které nelze podle zvláštních právních předpisů⁵⁾ zveřejňovat.

§ 17

Veřejné projednání

(1) Příslušný úřad je povinen zveřejnit informaci o veřejném projednání podle § 16 nejméně 5 dnů před jeho konáním.

(2) Příslušný úřad je povinen zajistit, aby se veřejné projednání konalo nejpozději 5 dnů po uplynutí lhůty pro vyjádření k posudku.

(3) Příslušný úřad může ukončit veřejné projednání v případě neúčasti oznamovatele nebo zpracovatele dokumentace nebo posudku.

(4) Pokud příslušný úřad veřejné projednání ukončil podle odstavce 3, je povinen stanovit místo a čas nového veřejného projednání, a to nejdéle do 5 pracovních dnů ode dne ukončení veřejného projednání. Za den konání veřejného projednání se pak považuje den konání nového veřejného projednání; ostatní lhůty se přiměřeně prodlužují.

(5) Příslušný úřad pořizuje z veřejného projednání zápis obsahující zejména údaje o účasti a závěry z projednání a dále z něj pořizuje úplný téžepisný nebo zvukový záznam.

(6) Příslušný úřad je povinen zaslat zápis z veřejného projednání oznamovateli, dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům a zveřejnit jej na internetu.

(7) Předmětem veřejného projednávání nejsou skutečnosti chráněné zvláštními právními předpisy⁵⁾.

§ 18

Náklady spojené s posuzováním vlivů na životní prostředí

(1) Náklady spojené s posuzováním vlivů záměrů na životní prostředí, s výjimkou nákladů spojených s veřejným projednáním a zveřejňováním, hradí oznamovatel. Náklady spojené s posuzováním vlivů koncepce na životní prostředí, s výjimkou nákladů spojených se zveřejňováním, hradí předkladatel.

(2) Náklady spojené s veřejným projednáním podle § 9 odst. 9 tohoto zákona a náklady spojené se zveřejňováním podle tohoto zákona nese příslušný úřad, zvýšené náklady spojené s mezistátním posuzováním nese ministerstvo. Náklady spojené s překlady dokumentace, posudku nebo návrhu koncepce a náklady spojené s tlumočením hradí oznamovatel nebo předkladatel.

(3) Zpracovateli posudku náleží za zpracování posudku odměna stanovená podle obchodního zákoníku, kterou mu uhradí příslušný úřad na podkladě smlouvy uzavřené podle § 9 odst. 1. Příslušný úřad vyúčtuje částku, která se rovná výši odměny uhrazené zpracovateli posudku, do 15 dnů po uplynutí lhůty pro vyjádření k posudku k úhradě oznamovateli. Oznamovatel je povinen vyúčtovanou částku zaplatit příslušnému úřadu do 10 dnů ode dne obdržení vyúčtování jako součást nákladů posuzování uvedených v odstavci 1. Pokud vyúčtovanou částku oznamovatel v uvedené lhůtě nezaplatí, příslušný úřad stanovisko podle § 10 nevydává; v takovém případě může příslušný úřad vydat stanovisko až po zaplacení vyúčtované částky. Prodlení z důvodu nezaplacení vyúčtované částky oznamovatelem se nezapočítává do lhůty stanovené v § 10 odst. 1 a 2.

§ 19

Autorizace ke zpracování dokumentace a posudku

(1) Zpracovávat dokumentaci, posudek, oznámení předkládané podle § 7 odst. 4 a zpracovávat vyhodnocení jsou oprávněny jen fyzické osoby, které jsou držiteli autorizace. Právnícká osoba nebo fyzická osoba

oprávněná k podnikání se může zavazovat k vypracování těchto dokumentů jen tehdy, pokud pro ni tuto činnost zabezpečuje fyzická osoba, která je držitelem autorizace. U záměrů uvedených v příloze č. 1 kategorie I a dále u ostatních záměrů, pokud se tak stanoví v závěru zjišťovacího řízení, musí být část dokumentace týkající se posuzování vlivů na veřejné zdraví zpracována osobou, která je držitelem osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví. Osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví uděluje a odnímá Ministerstvo zdravotnictví.

(2) Zpracovatel posudku je povinen posoudit dokumentaci objektivně a v plném rozsahu. Zpracování dokumentů uvedených v odstavci 1 je povinen zajistit držitel autorizace v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí podle odstavce 1 věty první.

(3) Podmínkou udělení autorizace je bezúhonnost, odborná způsobilost, praxe v oboru v délce nejméně 3 let, jakož i plná způsobilost k právním úkonům.

(4) Odborná způsobilost se prokazuje

- a) dokladem o ukončeném vysokoškolském vzdělání alespoň bakalářského studijního programu, a
- b) dokladem o vykonané zkoušce odborné způsobilosti.

(5) Za bezúhonnou se považuje fyzická osoba, která nebyla pravomocně odsouzena za trestný čin, který souvisí s autorizovanou činností podle tohoto zákona. Bezúhonnost se prokazuje dokladem o bezúhonnosti, kterým je výpis z evidence Rejstříku trestů ne starší než 3 měsíce, u cizinců obdobný doklad státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž má trvalé bydliště, nebo čestné prohlášení v případě, že stát, jehož je občanem, takový doklad nevydává. Ministerstvo si za účelem doložení bezúhonnosti vyžádá podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Autorizaci pro oblast posuzování vlivů na životní prostředí uděluje a odnímá ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví.

(7) Autorizace se uděluje na dobu 5 let. Autori-

zace se v případě, že se nezměnily podmínky, za nichž byla udělena, prodlužuje o dalších 5 let, pokud o to držitel autorizace požádá alespoň 6 měsíců před uplynutím doby, na kterou byla autorizace udělena.

(8) Udělená autorizace nepřechází na jinou fyzickou osobu.

(9) Ministerstvo odejme autorizaci fyzické osobě, pokud závažným způsobem nebo opakovaně poruší tento zákon, opakovaně neplní povinnosti vyplývající z rozhodnutí o udělení autorizace nebo dojde-li ke změně podmínek, za kterých byla autorizace udělena.

(10) Rozhodnutí o udělení a o odejmutí autorizace se vydává ve správním řízení podle správního řádu⁸⁾. Autorizace pro zpracování dokumentace, posudku, oznámení předkládaného podle § 7 odst. 4 a vyhodnocení vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona o volném pohybu služeb.

(11) Rozhodnutí o autorizaci zaniká

- a) uplynutím doby, na kterou byla vydána,
- b) rozhodnutím ministerstva o odnětí autorizace,
- c) smrtí fyzické osoby, které byla autorizace udělena, nebo jejím prohlášením za mrtvou.

(12) Úplatu spojenou se zkouškou odborné způsobilosti ve výši 3 000 Kč uhradí uchazeč o tuto zkoušku předem na účet příspěvkové organizace nebo organizační složky státu, kterou ministerstvo pověřilo zajišťováním zkoušky odborné způsobilosti. Tuto úplatu uhradí i za opakovanou zkoušku.

(13) Ministerstvo stanoví vyhláškou bližší podmínky odborné způsobilosti, postup při jejich ověřování a postup při udělování a odnímání autorizace. Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s ministerstvem stanoví vyhláškou bližší podmínky odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví, postup při jejich ověřování a postup při udělování a odnímání osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví.

(14) Rozhodnutí o autorizaci se nevyžaduje u osoby, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie a na území České republiky hodlá dočasně vykonávat činnost uvedenou v odstavci 1, pokud prokáže, že

⁷⁾ Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ Zákon č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

- a) je státním příslušníkem členského státu Evropské unie,
- b) je oprávněna k výkonu činnosti uvedené v odstavci 1 podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie.

(15) O nesplnění požadavků pro výkon činnosti uvedené v odstavci 1 vydá ministerstvo rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu byly předloženy úplné doklady o splnění podmínek podle odstavce 14 písm. a) a b).

(16) Pokud nebylo vydáno rozhodnutí podle odstavce 15, činnost podle odstavce 1 může být vykonávána nejdéle po dobu 1 roku ode dne následujícího po dni, kdy uplynula lhůta pro vydání tohoto rozhodnutí.

Díl 2

Výkon státní správy v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí

§ 20

Státní správu v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí vykonávají

- a) ministerstvo,
- b) orgány kraje.

§ 21

Ministerstvo

- a) je ústředním správním úřadem v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí,
- b) vykonává vrchní státní dozor v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí,
- c) zajišťuje posuzování záměrů uvedených v příloze č. 1 sloupcích A a u záměrů, jejichž oznamovatelem je Ministerstvo obrany, i ve sloupcích B a jejich změn,
- d) zajišťuje posuzování koncepcí v případech, kdy dotčené území tvoří celé území kraje nebo zasahuje na území více krajů nebo na území národního parku nebo chráněné krajinné oblasti^{8a)} nebo pokud dotčené území tvoří území celého státu,
- e) poskytuje Evropské komisi v souladu s právními předpisy Evropských společenství informace v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí,
- f) zajišťuje mezistátní posuzování záměrů a koncepcí,

- g) zajišťuje posuzování dalších záměrů, u kterých je příslušný orgán kraje, pokud si tuto působnost v jednotlivém případě vyhradilo,
- h) vede souhrnnou evidenci všech zahajovaných posuzování a evidenci všech vydaných závěrů zjišťovacích řízení a stanovisek,
- i) uděluje a odnímá autorizaci,
- j) vede a jedenkrát ročně zveřejňuje ve svém věstníku seznam držitelů autorizace,
- k) do konce února každého roku zveřejňuje seznam posudků a jejich zpracovatelů a dále seznam koncepcí a jejich posuzovatelů za předchozí kalendářní rok,
- l) vydává stanovisko k vyhodnocení vlivů politiky územního rozvoje na životní prostředí a stanovisko k vyhodnocení vlivů zásad územního rozvoje na životní prostředí.

§ 22

Orgány kraje

Orgány kraje

- a) zajišťují posuzování záměrů uvedených v příloze č. 1 sloupcích B a jejich změn a záměrů uvedených v § 4 odst. 1 písm. d) a e),
- b) zajišťují posuzování koncepcí v případech, kdy dotčené území zasahuje výlučně do územního obvodu kraje, není-li příslušné ministerstvo podle § 21 písm. d),
- c) vedou evidenci jimi vydaných stanovisek a zasílají jedno vyhotovení každého jimi vydaného závěru zjišťovacího řízení a stanoviska ministerstvu k souhrnné evidenci,
- d) do konce února každého roku zveřejňují seznam posudků a jejich zpracovatelů a dále seznam koncepcí a jejich posuzovatelů za předchozí kalendářní rok,
- e) vydávají stanovisko k vyhodnocení vlivů územního plánu na životní prostředí.

§ 23

Ostatní společná ustanovení

(1) Příslušný úřad, dotčené správní úřady a dotčené územní samosprávné celky jsou povinny dokumenty zpracované v rámci posuzování podle tohoto

^{8a)} Zákon č. 114/1992 Sb.

zákonu zpřístupnit podle zvláštních právních předpisů⁶⁾.

(2) Odpadl-li nebo změnil-li se důvod posuzování, příslušný úřad v posuzování nepokračuje a ukončí jej.

(3) V případě důvodných pochybností o záměru a o zařazení záměru do příslušné kategorie nebo do příslušného sloupce podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu, popřípadě o rozsahu dotčeného území je rozhodující vyjádření ministerstva, které musí být vydáno nejpozději do 15 dnů ode dne doručení podnětu k vyjádření ministerstvu.

(4) Ministerstvo si v odůvodněných případech může vyhradit posuzování záměru nebo koncepce, k jejichž posouzení je příslušný orgán kraje. Ministerstvo může v odůvodněných případech po dohodě s orgánem kraje přenést posuzování záměru podle § 21 písm. c) nebo posuzování koncepce podle § 21 písm. d) na orgán kraje, pokud to může přispět k rychlosti a hospodárnosti posouzení.

(5) Dotčeným správním úřadem při posuzování vlivů na životní prostředí podle tohoto zákona je z hlediska vlivů na veřejné zdraví Ministerstvo zdravotnictví pro záměry a koncepce přesahující rámec kraje a územně příslušné krajské hygienické stanice v ostatních případech.

(6) Dotčeným správním úřadem při posuzování vlivů na životní prostředí podle tohoto zákona z hlediska záměrů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, kategorii I bodě 2.5, bodech 3.2 až 3.5 a kategorii II bodě 3.5 je Státní úřad pro jadernou bezpečnost.

(7) Příslušný úřad může upustit od posuzování záměru v případě, kdy je provedení záměru nutné ke zmírnění nebo odvrácení důsledků událostí, které závažně a bezprostředně ohrožují životní prostředí, zdraví, bezpečnost nebo majetek obyvatelstva. Povinnosti uvedené v § 4 odst. 2 písm. a) až c) zde platí obdobně.

(8) Příslušný úřad uchovává veškeré podklady

zpracované při posuzování vlivů na životní prostředí podle tohoto zákona po dobu 10 let od vydání stanoviska. Po uplynutí této lhůty se postupuje podle zvláštních právních předpisů¹⁰⁾.

(9) Místně příslušná jednotka občanského sdružení nebo obecně prospěšné společnosti, jejímž předmětem činnosti je ochrana veřejných zájmů chráněných podle zvláštních právních předpisů¹¹⁾, (dále jen „občanské sdružení“) nebo obec dotčená záměrem se stává účastníkem navazujících řízení podle zvláštních právních předpisů^{1a)}, pokud

- a) podala ve lhůtách stanovených tímto zákonem písemné vyjádření k oznámení, dokumentaci nebo posudku,
- b) příslušný úřad ve svém stanovisku podle § 10 odst. 1 uvedl, že toto vyjádření zcela nebo zčásti do svého stanoviska zahrnul, a
- c) správní úřad rozhodující v navazujícím řízení nerozhodl, že veřejné zájmy, které občanské sdružení hájí, nejsou v navazujícím řízení dotčeny.

(10) Občanské sdružení nebo obecně prospěšná společnost, jejichž předmětem činnosti je ochrana životního prostředí, veřejného zdraví nebo kulturních památek, nebo obec dotčená záměrem, pokud podaly ve lhůtách stanovených tímto zákonem písemné vyjádření k dokumentaci nebo posudku, se mohou žalobou z důvodu porušení tohoto zákona domáhat zrušení navazujícího rozhodnutí vydaného v řízení podle zvláštních právních předpisů^{1a)}, postupem podle soudního řádu správního^{11a)}. Odkladný účinek žaloby je vyloučen.

(11) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob a průběh veřejného projednání, zveřejňování informací a stanovisek a postupu při zajištění zpracování posudku podle tohoto zákona.

(12) Na území hlavního města Prahy

- a) působnost, kterou tento zákon svěřuje orgánu kraje, vykonává Magistrát hlavního města Prahy,

¹⁰⁾ Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{11a)} § 65 až 78 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

b) úkony, které podle tohoto zákona provádí obec, zabezpečuje městská část hlavního města Prahy.

(13) Na řízení podle tohoto zákona se nevztahuje správní řád⁸⁾, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(14) Hodnocení důsledků plánů a záměrů na území evropsky významných lokalit a oblastí ochrany ptactva podle zvláštního právního předpisu není tímto zákonem dotčeno.

Díl 3

Ustanovení přechodná

§ 24

(1) Oprávněná osoba, která získala osvědčení podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky č. 499/1992 Sb., o odborné způsobilosti pro posuzování vlivů na životní prostředí a o způsobu a průběhu

veřejného projednání posudku, se považuje za držitele autorizace podle § 19.

(2) Posouzení zahájena před účinností tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST DRUHÁ

§ 25 až 27

Těmito ustanoveními byly novelizovány jiné zákony.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 28

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2002.

KATEGORIE I (záměry vždy podléhající posouzení)

ZÁMĚR	Sloupec A	Sloupec B
1.1 Trvalé odlesnění nebo zalesnění nelesního pozemku o ploše od 25 ha.		X
1.2 Odběr vody nebo převod vody mezi povodími nebo mezi dílčími částmi povodí, pokud množství odebírané nebo převáděné vody přesahuje 100 mil. m ³ za rok nebo pokud dlouhodobý průměrný průtok v povodí, odkud se voda převádí, přesahuje 2 000 mil. m ³ za rok v případě, že objem převedené vody přesahuje 5 % tohoto průtoku.	X	
1.3 Čerpání podzemní vody nebo umělé doplňování zásob podzemní vody v objemu 10 mil. m ³ /rok a více.	X	
1.4 Přehrady, nádrže a jiná zařízení určená k zadržování nebo k akumulaci vody a v ní rozptýlených látek, jestliže objem zadržované nebo akumulované vody přesahuje 10 mil. m ³ .	X	
1.5 Čistírny odpadních vod s kapacitou nad 100 tis. ekvivalentních obyvatel a kanalizace pro více než 50 000 napojených obyvatel.		X
1.6 Projekty vodohospodářských úprav nebo jiných opatření ovlivňujících odtokové poměry (např. odvodnění, závlahy, protierozní ochrana, terénní úpravy, lesnicko-technické meliorace, atd.) na ploše nad 50 ha.	X	
1.7 Chov hospodářských zvířat s kapacitou nad 180 dobytčích jednotek (1 dobytčí jednotka = 500 kg živé hmotnosti).		X
1.8 Kafilerie nebo veterinární asanační ústavy.		X
2.1 Těžba ropy v množství nad 50 t/den a zemního plynu v množství nad 50 000 m ³ /den.	X	
2.2 Těžba černého uhlí – nový dobývací prostor.	X	
2.3 Těžba ostatních nerostných surovin – nový dobývací prostor; těžba ostatních nerostných surovin nad 1 000 000 tun/rok; těžba rašeliny na ploše 150 ha a více.	X	
2.4 Úprava černého a hnědého uhlí - vsázka nad 3 mil. tun/rok.		X
2.5 Uran – těžba (včetně změny a ukončení těžby) a úprava uranové rudy (chemická úprava a jiné technologie, odkaliště a kalová pole).	X	
3.1 Zařízení ke spalování paliv s tepelným výkonem nad 200 MW.	X	
3.2 Zařízení s jadernými reaktory (včetně jejich demontáže nebo konečného uzavření) s výjimkou výzkumných zařízení, jejichž maximální výkon nepřesahuje 1 kW kontinuální tepelné zátěže.	X	
3.3 Zařízení na konverzi, obohacování nebo výrobu jaderného paliva.	X	
3.4 Zařízení určená pro zpracování vyhořelého nebo ozářeného jaderného paliva nebo vysoce aktivních radioaktivních odpadů.	X	
3.5 Zařízení určená pro konečné uložení, konečné zneškodnění nebo dlouhodobé skladování plánované na více než 10 let vyhořelého nebo ozářeného jaderného paliva a dále radioaktivních odpadů na jiném místě, než na kterém jsou vyprodukovány.	X	
3.6 Nadzemní vedení elektrické energie o napětí nad 110 kV a délce nad 15 km.	X	

3.7 Dálkové produktovody pro dopravu plynu, ropy, páry a dalších látek o délce nad 20 km a průměru nad 800 mm.	X	
4.1 Pražení, aglomerace a slinování (sintrování) kovových rud.		X
4.2 Zařízení k výrobě surového železa a oceli, včetně kontinuálního odlévání.	X	
4.3 Zařízení k výrobě neželezných surových kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin pomocí metalurgických, chemických nebo elektrolytických procesů.	X	
4.4 Povrchová úprava kovů nebo plastů včetně lakoven, s kapacitou nad 500 tis. m ² /rok celkové plochy úprav.	X	
5.1 Průmyslové závody na: a) výrobu buničiny ze dřeva nebo podobných vláknitých materiálů, b) výrobu papíru a lepenek s výrobní kapacitou vyšší než 200 tun za den.	X	
6.1 Cementárny, vápenky nebo výroba magnezitu.	X	
6.2 Zařízení k těžbě azbestu; zařízení ke zpracování a přeměně azbestu a výrobků obsahujících azbest: a) na azbestocementové výrobky s roční produkcí nad 20 tis. tun konečných výrobků, b) pro třecí materiály s roční produkcí nad 50 tun konečných výrobků, c) pro další používání azbestu nad 200 tun/rok.	X	
7.1 Tepelné nebo chemické zpracování uhlí, popřípadě bitumenových břidlic, včetně výroby uhlíku vysokoteplotní karbonizací uhlí nebo elektrografitu vypalováním nebo grafitizací.	X	
7.2 Rafinerie ropy nebo primární zpracování ropných produktů.	X	
7.3 Zařízení k výrobě základních organických a anorganických chemikálií (například uhlovodíky, kyseliny, zásady, oxidy, soli, chlór, amoniak, apod.).	X	
7.4 Průmyslová výroba farmaceutických produktů chemickou nebo biochemickou cestou.		X
7.5 Zařízení k výrobě biocidů, pesticidů a průmyslových hnojiv.	X	
7.6 Zařízení k výrobě výbušnin a regenerace nebo destrukce výbušných látek.		X
7.7 Zařízení na skladování ropy a ropných a chemických produktů s kapacitou nad 100 tis. tun.	X	
7.8 Nové zařízení k výrobě oxidu titaničitého nebo zařízení k jeho výrobě, pokud je kapacita zvýšena o 15 tis. t/rok a více.	X	
9.1 Novostavby železničních drah delší 1 km.	X	
9.2 Letiště se vzletovou a přistávací dráhou v délce 2 100 m a více.	X	
9.3 Novostavby, rozšiřování a přeložky dálnic a rychlostních silnic.	X	
9.4 Novostavby, rozšiřování a přeložky silnic nebo místních komunikací o čtyřech a více jízdních pruzích, včetně rozšíření nebo přeložek stávajících silnic nebo místních komunikací o dvou nebo méně jízdních pruzích na silnice nebo místní komunikace o čtyřech a více jízdních pruzích, o délce 10 km a více.	X	
9.5 Vodní cesty včetně jezů a ostatních vzdouvacích zařízení a mol pro nakládání a vykládání na břeh nebo přístavy pro vnitrozemskou vodní dopravu pro plavbu lodí s výtlačkem nad 1 350 tun.	X	
10.1 Zařízení k odstraňování nebezpečných odpadů.	X	
10.2 Zařízení k odstraňování ostatních odpadů s kapacitou nad 30 000 t/rok.	X	

KATEGORIE II (záměry vyžadující zjišťovací řízení)

ZÁMĚR	Sloupec A	Sloupec B
1.1 Trvalé nebo dočasné odlesnění plochy od 5 do 25 ha.		X
1.2 Restrukturalizace pozemků v krajině, využívání neobdělávaných pozemků nebo polopřirozených oblastí k intenzivnímu zemědělskému využívání, uvedení zemědělské půdy do klidu na ploše od 10 ha.		X
1.3 Vodohospodářské úpravy nebo jiné úpravy ovlivňující odtokové poměry (např. odvodnění, závlahy, protierozní ochrana, terénní úpravy, lesnicko-technické meliorace, atd.) na ploše od 10 do 50 ha.		X
1.4 Úpravy toků a opatření proti povodním významně měnící charakter toku a ráz krajiny.		X
1.5 Chov hospodářských zvířat s kapacitou od 50 do 180 dobytčích jednotek (1 dobytčí jednotka = 500 kg živé hmotnosti).		X
1.6 Rybníky určené k chovu ryb s obsádkou při zarybnění nad 10 t živé hmotnosti.		X
1.7 Přehrady, nádrže a jiná zařízení určená k zadržování nebo k akumulaci vody a v ní rozptýlených látek, pokud nepřísluší do kategorie I a pokud objem zadržované nebo akumulované vody přesahuje 100 000 m ³ nebo výška hradící konstrukce přesahuje 10 m nad základovou spárou.		X
1.8 Odběr vody nebo převod vody mezi povodími nebo mezi dílčími částmi povodí, pokud je množství odebírané nebo převáděné vody od 10 do 100 mil. m ³ za rok, nebo pokud dlouhodobý průměrný průtok v povodí, odkud se voda převádí, je od 200 do 2 000 mil. m ³ za rok v případě, že objem převedené vody přesahuje 5 % tohoto průtoku; čerpání podzemní vody nebo umělé doplňování zásob podzemní vody v objemu od 1 do 10 mil. m ³ za rok.		X
1.9 Čistírny odpadních vod s kapacitou od 10 000 do 100 000 ekvivalentních obyvatel, kanalizace od 5 000 do 50 000 napojených obyvatel nebo průmyslové kanalizace o průměru větším než 500 mm.		X
2.1 Těžba uhlí nad 100 000 t/rok.	X	
2.2 Lignit – těžba nad 200 000 t/rok.		X
2.3 Těžba a úprava rud včetně odkališť, kalových polí, hald a odvalů (chemické, biologické a jiné technologie).	X	
2.4 Zvýšení povrchové těžby nerostných surovin nad 1 000 000 tun/rok.	X	
2.5 Těžba nerostných surovin 10 000 až 1 000 000 tun/rok; těžba rašeliny na ploše do 150 ha.		X
2.6 Těžba v korytech nebo údolních nivách vodních toků.		X
2.7 Úprava černého a hnědého uhlí – vsázka 1 až 3 mil. tun/rok.		X
2.8 Odkaliště, kalová pole, haldy a odvaly při úpravě nerudných surovin.		X
2.9 Budování podzemních prostor pro skladování nebo umístění technologických zařízení (provozů) od 10 000 m ³ .	X	
2.10 Zneškodňování odpadů ukládáním do přírodních nebo umělých horninových struktur a prostor.		X

2.11 Hloubkové vrtý pro ukládání radioaktivního nebo nebezpečného odpadu, hloubkové vrtý geotermální, hloubkové vrtý pro zásobování vodou u vodovodů, s výjimkou vrtů pro výzkum stability půdy.	X	
3.1 Zařízení ke spalování paliv o jmenovitém tepelném výkonu od 50 do 200 MW.	X	
3.2 Větrné elektrárny s celkovým instalovaným výkonem vyšším než 500 kWe nebo s výškou stožanu přesahující 35 metrů.		X
3.3 Vodní elektrárny s celkovým instalovaným výkonem výroby nad 50 MWe.	X	
3.4 Vodní elektrárny s celkovým instalovaným výkonem výroby od 10 MWe do 50 MWe.		X
3.5 Zařízení ke zpracování a skladování radioaktivního odpadu (záměry neuvedené v kategorii I).	X	
3.6 Vedení elektrické energie od 110 kV, pokud nepřísluší do kategorie I.	X	
3.7 Produktovody pro dopravu plynu, ropy, páry a dalších látek o délce větší než 5 km a průměru 300 – 800 mm (včetně dálkových vodovodů), pokud nepřísluší do kategorie I.		X
3.8 Zásobníky zemního plynu a jiných hořlavých plynů s kapacitou nad 10 000 m ³ .	X	
3.9 Povrchové zásobníky fosilních paliv s kapacitou nad 10 000 t.		X
4.1 Průmyslové provozy na zpracování železných kovů, včetně válcování za tepla, kování kladiv a pokovování; provozy na tavení, včetně slévání či legování, neželezných kovů kromě vzácných kovů, včetně recyklovaných produktů – kovového šrotu, jeho rafinace a lití.		X
4.2 Povrchová úprava kovů a plastických materiálů včetně lakoven, od 10 000 do 500 000 m ² /rok celkové plochy úprav.		X
4.3 Strojírenská nebo elektrotechnická výroba s výrobní plochou nad 10 000 m ² - výroba a opravy motorových vozidel, drážních vozidel, cisteren, lodí, letadel; testovací lavice motorů, turbin nebo reaktorů; stálé tratě pro závodění a testování motorových vozidel; výroba železničních zařízení; tváření výbuchem.		X
5.1 Impregnace dřeva při použití chemických látek v množství od 1 000 t/rok.		X
5.2 Výroba dřevovláknitých, dřevotřískových, pilinových desek nebo překližek a dýh s kapacitou od 10 000 m ² /rok.		X
5.3 Výroba nábytku s kapacitou vstupu suroviny nad 10 000 m ³ /rok.		X
5.4 Textilní úpravny nebo barvírny se spotřebou vybraných nebezpečných chemických látek a nebezpečných chemických přípravků (vysoce toxických, toxických, zdraví škodlivých, žíravých, dráždivých, senzibilizujících, karcinogenních, mutagenních, toxických pro reprodukci, nebezpečných pro životní prostředí ^{11b)}) nad 3 000 t/rok.		X
5.5 Koželužny s kapacitou zpracované vstupní suroviny nad 10 000 t/rok.		X
5.6 Polygrafické provozy se spotřebou vybraných nebezpečných chemických látek a nebezpečných chemických přípravků (vysoce toxických, toxických, zdraví škodlivých, žíravých, dráždivých, senzibilizujících, karcinogenních, mutagenních, toxických pro reprodukci, nebezpečných pro životní		X

prostředí ^{11b)}) nad 1 t/rok.		
5.7 Průmyslové závody na výrobu papíru a lepenek (projekty nezařazené v kategorii I).		X
5.8 Zařízení na výrobu a zpracování celulózy.		X
6.1 Průmyslová výroba keramických produktů vypalováním, zejména střešních tašek, cihel, žáruvzdorných cihel, dlaždic, kameniny nebo porcelánu s kapacitou od 25 000 t/rok.		X
6.2 Výroba stavebních hmot a výrobků neuvedených v kategorii I ani v předchozím bodě s kapacitou nad 25 000 t/rok; zařízení na výrobu azbestu a výrobků obsahujících azbest (záměry neuvedené v kategorii I).		X
6.3 Výroba skla, skelných a umělých vláken s kapacitou nad 10 000 m ² /rok nebo nad 7 000 t/rok.		X
6.4 Zařízení k tavení nerostných látek, včetně výroby minerálních vláken s kapacitou od 7 000 t/rok.		X
6.5 Obalovny živočišných směsí.		X
7.1 Výroba nebo zpracování polymerů a syntetických kaučuků, výroba a zpracování výrobků na bázi elastomerů s kapacitou nad 100 tun/rok.	X	
7.2 Výroba mýdel, surfaktantů, detergentů a nátěrových hmot nad 200 t/rok.		X
7.3 Ostatní chemické výroby s produkcí od 100 t/rok.		X
7.4 Zařízení pro skladování ropy nebo ropných produktů s kapacitou 5 000 až 100 000 t.	X	
7.5 Zařízení pro skladování ostatních chemických látek neuvedených v kategorii I ani v kategorii II s kapacitou od 5 000 t nebo od 1 000 m ³ .		X
7.6 Ostatní zařízení k výrobě oxidu titaničitého (záměr neuvedený v kategorii I v bodě 7.8).	X	
8.1 Výrobní nealkoholických nápojů s kapacitou od 50 000 hl/rok výrobků.		X
8.2 Pivovary s kapacitou od 100 000 hl/rok výrobků a sladovny s kapacitou od 50 000 t/rok výrobků.		X
8.3 Škrobárny s kapacitou od 50 000 t/rok výrobků.		X
8.4 Lihovary nebo pálenice s kapacitou od 5 000 hl/rok výrobků.		X
8.5 Droždárny s kapacitou výroby droždí od 1 000 t/rok.		X
8.6 Cukrovary s kapacitou zpracované suroviny od 150 000 t/rok.		X
8.7 Výroba rostlinných nebo živočišných olejů nebo tuků s kapacitou od 20 000 t/rok výrobků.		X
8.8 Zpracování mléka od 50 000 hl/rok.		X
8.9 Balírny a konzervářenské závody s kapacitou od 100 000 t/rok výrobků.		X
8.10 Výroba cukrovinek a sirupů s kapacitou od 10 000 t/rok.		X
8.11 Játka, masokombináty a zařízení na zpracování ryb (včetně výroby rybí moučky a rybích olejů) s kapacitou od 5 000 t/rok výrobků.		X
9.1 Novostavby, rozšiřování a přeložky silnic všech tříd a místních komunikací I. a II. třídy (záměry neuvedené v kategorii I).		X

9.2 Novostavby (záměry neuvedené v kategorii I), rekonstrukce, elektrizace nebo modernizace železničních drah; novostavby nebo rekonstrukce železničních a intermodálních zařízení a překladišť.		X
9.3 Tramvajové, podzemní nebo speciální dráhy včetně lanovek.		X
9.4 Vodní cesty včetně jezů a ostatních vzdouvacích zařízení a mol pro nakládání a vykládání na břeh nebo přístavy pro vnitrozemskou vodní dopravu.	X	
9.5 Letiště se vzletovou a přistávací dráhou do 2 100 m.		X
10.1 Zařízení ke skladování, úpravě nebo využívání nebezpečných odpadů; zařízení k fyzikálně-chemické úpravě, energetickému využívání nebo odstraňování ostatních odpadů.		X
10.2 Krematoria.		X
10.3 Odkaliště, kalová pole, haldy a odvaly, pokud nejsou uvedeny v jiném bodě této přílohy.		X
10.4 Skladování vybraných nebezpečných chemických látek a chemických přípravků (vysoce toxických, toxických, zdraví škodlivých, žíravých, dráždivých, senzibilizujících, karcinogenních, mutagenních, toxických pro reprodukci, nebezpečných pro životní prostředí ^{11b)}) a pesticidů v množství nad 1 t; kapalných hnojiv, farmaceutických výrobků, barev a laků v množství nad 100 t.		X
10.5 Skladování železného šrotu (včetně vrakovišť) nad 1000 t.		X
10.6 Skladové nebo obchodní komplexy včetně nákupních středisek, o celkové výměře nad 3000 m ² zastavěné plochy; parkoviště nebo garáže s kapacitou nad 100 parkovacích stání v součtu pro celou stavbu.		X
10.7 Sjezdové tratě, lyžařské vleky, lanovky a související zařízení.		X
10.8 Sportovní areály na ploše nad 1 ha, golfová hřiště, motokrosové, cyklokrosové a cyklotrialové areály mimo území chráněná podle zvláštních právních předpisů.		X
10.9 Rekreační přístavy na jachty a malé čluny.		X
10.10 Rekreační a sportovní areály, hotelové komplexy a související zařízení v územích chráněných podle zvláštních právních předpisů ¹²⁾ .	X	
10.11 Rekreační areály, hotelové komplexy a související zařízení na ploše nad 1 ha.		X
10.12 Stálé kempy a místa na karavany s celkovou kapacitou nad 50 ubytovaných.		X
10.13 Tématické areály na ploše nad 5000 m ² .		X
10.14 Záměry uvedené v kategorii I určené výhradně nebo převážně k rozvoji a zkoušení nových metod nebo výrobků.	X	

^{11b)} Zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ Například zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 254/2001 Sb. a zákon č. 20/1987 Sb.

Zásady pro zjišťovací řízení

Při zjišťovacím řízení příslušný úřad na základě dostupných podkladů a informací zjišťuje, zda a v jakém rozsahu může záměr vážně ovlivnit životní prostředí a obyvatelstvo. Používá přitom následující kritéria, která charakterizují na jedné straně vlastní záměr a příslušné zájmové území, na druhé straně z toho vyplývající významné potenciální vlivy na obyvatelstvo a životní prostředí.

I. CHARAKTERISTIKA ZÁMĚRU

Parametry záměru musí být zváženy zejména s ohledem na

1. velikost,
2. kumulaci jeho vlivů s vlivy jiných známých záměrů (realizovaných, připravovaných, uvažovaných),
3. využívání přírodních zdrojů,
4. produkci odpadů,
5. znečišťování životního prostředí a vlivy na veřejné zdraví,
6. rizika havárií zejména vzhledem k navrženému použití látek a technologií.

II. UMÍSTĚNÍ ZÁMĚRU

Parametry území, které může být ovlivněno záměrem, musí být zváženy zejména s ohledem na

1. dosavadní využívání území a priority jeho trvale udržitelného využívání,
2. relativní zastoupení, kvalitu a schopnost regenerace přírodních zdrojů,
3. schopnost přírodního prostředí snášet zátěž se zvláštní pozorností na
 - a) územní systém ekologické stability krajiny,
 - b) zvláště chráněná území,
 - c) území přírodních parků,
 - d) významné krajinné prvky,
 - e) území historického, kulturního nebo archeologického významu,
 - f) území hustě zalidněná,
 - g) území zatěžovaná nad míru únosného zatížení (včetně starých zátěží).

III. CHARAKTERISTIKA PŘEDPOKLÁDANÝCH VLIVŮ ZÁMĚRU NA OBYVATELSTVO VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Potenciálně významné vlivy záměru musí být zváženy ve vztahu ke kritériím uvedeným v bodech I. a II. zejména s ohledem na

1. rozsah vlivů (zasazené území a populaci),
2. povahu vlivů vzhledem k jejich přesahování státních hranic,
3. velikost a složitost vlivů,
4. pravděpodobnost vlivů,
5. dobu trvání, frekvenci a vratnost vlivů.

Náležitosti oznámení

A. ÚDAJE O OZNAMOVATELI

1. Obchodní firma
2. IČ
3. Sídlo (bydliště)
4. Jméno, příjmení, bydliště a telefon oprávněného zástupce oznamovatele

B. ÚDAJE O ZÁMĚRU

I. Základní údaje

1. Název záměru a jeho zařazení podle přílohy č. 1
2. Kapacita (rozsah) záměru
3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)
4. Charakter záměru a možnost kumulace s jinými záměry
5. Zdůvodnění potřeby záměru a jeho umístění, včetně přehledu zvažovaných variant a hlavních důvodů (i z hlediska životního prostředí) pro jejich výběr, resp. odmítnutí
6. Stručný popis technického a technologického řešení záměru
7. Předpokládaný termín zahájení realizace záměru a jeho dokončení
8. Výčet dotčených územně samosprávných celků
9. Výčet navazujících rozhodnutí podle § 10 odst. 4 a správních úřadů, které budou tato rozhodnutí vydávat

II. Údaje o vstupech

(například zábor půdy, odběr a spotřeba vody, surovinové a energetické zdroje)

III. Údaje o výstupech

(například množství a druh emisí do ovzduší, množství odpadních vod a jejich znečištění, kategorizace a množství odpadů, rizika havárií vzhledem k navrženému použití látek a technologií)

C. ÚDAJE O STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V DOTČENÉM ÚZEMÍ

1. Výčet nejzávažnějších environmetálních charakteristik dotčeného území
2. Stručná charakteristika stavu složek životního prostředí v dotčeném území, které budou pravděpodobně významně ovlivněny

D. ÚDAJE O VLIVECH ZÁMĚRU NA VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

1. Charakteristika možných vlivů a odhad jejich velikosti a významnosti (z hlediska pravděpodobnosti, doby trvání, frekvence a vratnosti)
2. Rozsah vlivů vzhledem k zasaženému území a populaci
3. Údaje o možných významných nepříznivých vlivech přesahujících státní hranice
4. Opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů
5. Charakteristika nedostatků ve znalostech a neurčitostí, které se vyskytly při specifikaci vlivů

E. POROVNÁNÍ VARIANT ŘEŠENÍ ZÁMĚRU (pokud byly předloženy)

Údaje podle kapitol B, C, D, F a G se uvádějí v přiměřeném rozsahu pro každou oznamovatelem předloženou variantu řešení záměru

F. DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE

1. Mapová a jiná dokumentace týkající se údajů v oznámení
2. Další podstatné informace oznamovatele

G. VŠEOBECNĚ SROZUMITELNÉ SHRNUÍ NETECHNICKÉHO CHARAKTERU

H. PŘÍLOHA

Vyjádření příslušného stavebního úřadu k záměru z hlediska územně plánovací dokumentace

Stanovisko orgánu ochrany přírody, pokud je vyžadováno podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

Datum zpracování oznámení:

Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele oznámení a osob, které se podílely na zpracování oznámení:

Podpis zpracovatele oznámení:

Příloha č. 3a k zákonu č. 100/2001 Sb.

Oznámení podlimitního záměru

I. Údaje o oznamovateli	
1. Obchodní firma/Jméno	
2. IČO	
3. Sídlo/Adresa	
4. Jméno, příjmení, bydliště a telefon oprávněného zástupce oznamovatele	
II. Název záměru	
III. Údaje o záměru	
1. Umístění záměru (obec, k.ú.)	
2. Charakter záměru, stručný popis technického a technologického řešení záměru, včetně parametrů (např. zastavěná plocha, kapacita výroby, počet dobytých jednotek)	
3. Druh navazujících rozhodnutí podle §10 odst. 4	
4. Výčet staveb, činností a technologií v území dotčeném záměrem (realizovaných, připravovaných, uvažovaných)	
5. Výčet nejzávažnějších environmentálních charakteristik dotčeného území (ÚSES, ZCHÚ, VKP apod.)	
IV. Údaje o vstupech	
1. Zábor půdy (zemědělské půdy, lesa)	
2. Odběr a spotřeba vody	
3. Surovinové zdroje	
4. Energetické zdroje	
V. Údaje o výstupech	
1. Množství a druh emisí do ovzduší	
2. Množství odpadních vod, míra jejich znečištění	
3. Kategorizace a množství odpadů	
4. Zdroje hluku	
5. Rizika havárií	
VI. Shrnutí charakteristik záměru a lokality, aby bylo možné posoudit, zda záměr vyžaduje posouzení vlivu na životní prostředí.	

Přílohy:

Mapy širších vztahů s označením umístění záměru v dané obci a ve vztahu k okolní zástavbě

Stanovisko orgánu ochrany přírody podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

Stanovisko příslušného stavebního úřadu k záměru z hlediska územně plánovací dokumentace

Datum zpracování oznámení:**Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele oznámení:****Podpis zpracovatele:****Podpis oznamovatele (oprávněného zástupce):**

Náležitosti dokumentace**ČÁST A****ÚDAJE O OZNAMOVATELI**

1. Obchodní firma
2. IČ
3. Sídlo (bydliště)
4. Jméno, příjmení, bydliště a telefon oprávněného zástupce oznamovatele

ČÁST B**ÚDAJE O ZÁMĚRU****I. Základní údaje**

1. Název záměru a jeho zařazení podle přílohy č. 1
2. Kapacita (rozsah) záměru
3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)
4. Charakter záměru a možnost kumulace s jinými záměry
5. Zdůvodnění potřeby záměru a jeho umístění, včetně přehledu zvažovaných variant a hlavních důvodů (i z hlediska životního prostředí) pro jejich výběr, resp. odmítnutí
6. Popis technického a technologického řešení záměru
7. Předpokládaný termín zahájení realizace záměru a jeho dokončení
8. Výčet dotčených územně samosprávných celků
9. Výčet navazujících rozhodnutí podle § 10 odst. 4 a správních úřadů, které budou tato rozhodnutí vydávat

II. Údaje o vstupech

1. Půda (například druh, třída ochrany, velikost záboru)
2. Voda (například zdroj vody, spotřeba)
3. Ostatní surovinové a energetické zdroje (například druh, zdroj, spotřeba)
4. Nároky na dopravní a jinou infrastrukturu (například potřeba souvisejících staveb)

III. Údaje o výstupech

1. Ovzduší (například přehled zdrojů znečišťování, druh a množství emitovaných škodlivin, způsoby a účinnost zachycování znečišťujících látek)
2. Odpadní vody (například přehled zdrojů odpadních vod, množství odpadních vod a místo vypouštění, vypouštěné znečištění, čistící zařízení a jejich účinnost)
3. Odpady (například přehled zdrojů odpadů, kategorizace a množství odpadů, způsoby nakládání s odpady)
4. Ostatní (například hluk a vibrace, záření, zápach, jiné výstupy - přehled zdrojů, množství emisí, způsoby jejich omezení)
5. Doplňující údaje (například významné terénní úpravy a zásahy do krajiny)

ČÁST C**ÚDAJE O STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V DOTČENÉM ÚZEMÍ**

1. Výčet nejzávažnějších environmentálních charakteristik dotčeného území (například územní systémy ekologické stability krajiny, zvláště chráněná území, přírodní parky, významné krajinné prvky, území historického, kulturního nebo archeologického významu,

území hustě zalidněná, území zatěžovaná nad míru únosného zatížení, staré ekologické zátěže, extrémní poměry v dotčeném území)

2. Charakteristika současného stavu životního prostředí v dotčeném území (například ovzduší a klima, voda, půda, horninové prostředí a přírodní zdroje, fauna a flóra, ekosystémy, krajina, obyvatelstvo, hmotný majetek, kulturní památky)
3. Celkové zhodnocení kvality životního prostředí v dotčeném území z hlediska jeho únosného zatížení

ČÁST D

KOMPLEXNÍ CHARAKTERISTIKA A HODNOCENÍ VLIVŮ ZÁMĚRU NA VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

I. Charakteristika předpokládaných vlivů záměru na obyvatelstvo a životní prostředí a hodnocení jejich velikosti a významnosti

1. Vlivy na obyvatelstvo, včetně sociálně ekonomických vlivů
2. Vlivy na ovzduší a klima
3. Vlivy na hlukovou situaci a event. další fyzikální a biologické charakteristiky
4. Vlivy na povrchové a podzemní vody
5. Vlivy na půdu
6. Vlivy na horninové prostředí a přírodní zdroje
7. Vlivy na faunu, flóru a ekosystémy
8. Vlivy na krajinu
9. Vlivy na hmotný majetek a kulturní památky

II. Komplexní charakteristika vlivů záměru na životní prostředí z hlediska jejich velikosti a významnosti a možnosti přeshraničních vlivů

III. Charakteristika environmentálních rizik při možných haváriích a nestandardních stavech

IV. Charakteristika opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí

V. Charakteristika použitých metod prognózování a výchozích předpokladů při hodnocení vlivů

VI. Charakteristika nedostatků ve znalostech a neurčitostí, které se vyskytly při zpracování dokumentace

ČÁST E

POROVNÁNÍ VARIANT ŘEŠENÍ ZÁMĚRU (pokud byly předloženy)

Údaje podle částí B, C, D, F, G a H se uvádějí v přiměřeném rozsahu pro každou oznamovatelem předloženou variantu řešení záměru.

ČÁST F

ZÁVĚR

ČÁST G

VŠEOBECNĚ SROZUMITELNÉ SHRNUÍ NETECHNICKÉHO CHARAKTERU

ČÁST H

PŘÍLOHY

Vyjádření příslušného stavebního úřadu k záměru z hlediska územně plánovací dokumentace (ke skutečnostem jiným a novým vzhledem k oznámení) a dále například přílohy mapové, obrazové a grafické.

Stanovisko orgánu ochrany přírody, pokud je vyžadováno podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

Datum zpracování dokumentace:

Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele dokumentace a osob, které se podílely na zpracování dokumentace:

Podpis zpracovatele dokumentace:

Náležitosti posudku

I. ZÁKLADNÍ ÚDAJE

1. Název záměru
2. Kapacita (rozsah) záměru
3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)
4. Obchodní firma oznamovatele
5. IČ oznamovatele
6. Sídlo (bydliště) oznamovatele

II. POSOUZENÍ DOKUMENTACE (OZNÁMENÍ)

1. Úplnost dokumentace (oznámení)
2. Správnost údajů uvedených v dokumentaci (oznámení) včetně použitých metod hodnocení
3. Pořadí variant (pokud byly předloženy) z hlediska vlivů na životní prostředí
4. Hodnocení významných vlivů záměru na životní prostředí přesahujících státní hranice

III. POSOUZENÍ TECHNICKÉHO ŘEŠENÍ ZÁMĚRU S OHLEDEM NA DOSAŽENÝ STUPEŇ POZNÁNÍ POKUD JDE O ZNEČIŠŤOVÁNÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

IV. POSOUZENÍ NAVRŽENÝCH OPATŘENÍ K PREVENCI, VYLOUČENÍ, SNÍŽENÍ, POPŘÍPADĚ KOMPENZACI NEPŘÍZNIVÝCH VLVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

V. VYPOŘÁDÁNÍ VŠECH OBDRŽENÝCH VYJÁDRĚNÍ K DOKUMENTACI (OZNÁMENÍ)

VI. CELKOVÉ POSOUZENÍ AKCEPTOVATELNOSTI ZÁMĚRU Z HLEDISKA VLVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

VII. NÁVRH STANOVISKA

Datum zpracování posudku:

Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele posudku a osob, které se podílely na zpracování posudku:

Podpis zpracovatele posudku:

Autorizace ke zpracování posudku:

Náležitosti stanoviska

I. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

1. Název záměru
2. Kapacita (rozsah) záměru
3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)
4. Obchodní firma oznamovatele
5. IČ oznamovatele
6. Sídlo (bydliště) oznamovatele

II. PRŮBĚH POSUZOVÁNÍ

1. Oznámení (zpracovatel, datum předložení)
2. Dokumentace (zpracovatel, datum předložení)
3. Posudek (zpracovatel, datum předložení)
4. Veřejné projednání (místo, datum konání)
5. Celkové hodnocení procesu posuzování včetně účasti veřejnosti
6. Seznam subjektů, jejichž vyjádření jsou ve stanovisku zčásti nebo zcela zahrnuta

III. HODNOCENÍ ZÁMĚRU

1. Souhrnná charakteristika předpokládaných vlivů záměru na životní prostředí z hlediska jejich velikosti a významnosti
2. Hodnocení technického řešení záměru s ohledem na dosažený stupeň poznání pokud jde o znečišťování životního prostředí
3. Návrh opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů záměru na životní prostředí včetně povinností a podmínek pro sledování a rozbor vlivů na životní prostředí
4. Pořadí variant (pokud byly předloženy) z hlediska vlivů na životní prostředí
5. Vypořádání vyjádření k dokumentaci (oznámení) a k posudku
6. Stanovisko příslušného úřadu z hlediska přijatelnosti vlivů záměru na životní prostředí s uvedením podmínek pro realizaci záměru, popřípadě zdůvodnění nepřijatelnosti záměru.

Datum vydání stanoviska:

Otisk razítka příslušného úřadu:

Jméno, příjmení a podpis pověřeného zástupce příslušného úřadu:

Náležitosti oznámení koncepce

A. ÚDAJE O PŘEDKLADATELI

1. Název organizace
2. IČ, bylo-li přiděleno
3. Sídlo (bydliště)
4. Jméno, příjmení, adresa, telefon a e-mail oprávněného zástupce předkladatele

B. ÚDAJE O KONCEPCI

1. Název
2. Obsahové zaměření (osnova)
3. Charakter
4. Zdůvodnění potřeby pořízení
5. Základní principy a postupy (etapy) řešení
6. Hlavní cíle
7. Přehled uvažovaných variant řešení
8. Vztah k jiným koncepcím a možnost kumulace vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví s jinými záměry
9. Předpokládaný termín dokončení
10. Návrhové období
11. Způsob schvalování

C. ÚDAJE O DOTČENÉM ÚZEMÍ

1. Vymezení dotčeného území
2. Výčet dotčených územních samosprávných celků, které mohou být koncepcí ovlivněny
3. Základní charakteristiky stavu životního prostředí v dotčeném území
4. Stávající problémy životního prostředí v dotčeném území

D. PŘEDPOKLÁDANÉ VLIVY KONCEPCE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ VE VYMEZENÉM DOTČENÉM ÚZEMÍ

E. DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE

1. Výčet možných vlivů koncepce přesahujících hranice České republiky
2. Mapová dokumentace a jiná dokumentace týkající se údajů v oznámení koncepce
3. Další podstatné informace předkladatele o možných vlivech na životní prostředí a veřejné zdraví
4. Stanovisko orgánu ochrany přírody, pokud je vyžadováno podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

Datum zpracování oznámení koncepce

Jméno, příjmení, adresa, telefon a e-mail osob(y), která(é) se podílela(y) na zpracování oznámení koncepce

Podpis oprávněného zástupce předkladatele

Kritéria pro zjišťovací řízení

1. Obsah koncepce, zejména s ohledem na:

- a. účelnost stanovených variant řešení k dosažení sledovaných cílů koncepce;
- b. míru, v jaké koncepcí stanoví rámec pro záměry a jiné činnosti, a to buď vzhledem k jejich umístění, povaze, velikosti a provozním podmínkám nebo z hlediska požadavků na přírodní zdroje;
- c. míru, v jaké ovlivňuje jiné koncepce;
- d. význam koncepce pro začlenění požadavků na ochranu životního prostředí a veřejné zdraví, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje;
- e. vliv koncepce na udržitelný rozvoj dotčeného území (včetně sociálně-ekonomických aspektů);
- f. problémy životního prostředí a veřejného zdraví, které jsou závažné pro koncepci;
- g. význam koncepce pro implementaci požadavků vyplývajících z právních předpisů Evropského společenství týkajících se životního prostředí a veřejného zdraví (např. plány a programy v oblasti odpadového hospodářství nebo ochrany vod).

2. Charakteristika vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví a charakteristika dotčeného území, zejména s ohledem na:

- a. pravděpodobnost, dobu trvání, četnost a vratnost vlivu;
- b. kumulativní a synergickou povahu vlivu;
- c. přeshraniční povahu vlivu;
- d. rizika pro životní prostředí a veřejné zdraví vyplývající z provedení koncepce (např. při přírodních katastrofách, haváriích);
- e. závažnost a rozsah vlivu (počet obyvatel, který by mohl být pravděpodobně zasažen);
- f. důležitost a zranitelnost oblasti, která by mohla být zasažena, s ohledem na:
 - i. zvláštní přírodní charakteristiku nebo kulturní dědictví,
 - ii. hustotu obyvatel, osídlení a míru urbanizace,
 - iii. překročení norem kvality životního prostředí nebo mezních hodnot,
- g. dopad na oblasti nebo krajiny s uznávaným statusem ochrany na národní, komunitární nebo mezinárodní úrovni.

3. Předpokládaný přínos posouzení koncepce ve vztahu k posouzení jiných koncepcí zpracovávaných na odlišných úrovních v téže oblasti.

**Náležitosti vyhodnocení koncepce z hlediska vlivů
na životní prostředí a veřejné zdraví**

1. Obsah a cíle koncepce, její vztah k jiným koncepcím.
2. Informace o současném stavu životního prostředí v dotčeném území a jeho pravděpodobný vývoj bez provedení koncepce.
3. Charakteristiky životního prostředí v oblastech, které by mohly být provedením koncepce významně zasázeny.
4. Veškeré současné problémy životního prostředí, které jsou významné pro koncepci, zejména vztahující se k oblastem se zvláštním významem pro životní prostředí (např. oblasti vyžadující ochranu podle zvláštních právních předpisů).
5. Cíle ochrany životního prostředí stanovené na mezinárodní, komunitární nebo vnitrostátní úrovni, které mají vztah ke koncepci, a způsob, jak byly tyto cíle vzaty v úvahu během její přípravy, zejména při porovnání variantních řešení.
6. Závažné vlivy (včetně sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, pozitivních a negativních vlivů) navrhovaných variant koncepce na životní prostředí.
7. Plánovaná opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech závažných negativních vlivů na životní prostředí vyplývajících z provedení koncepce.
8. Výčet důvodů pro výběr zkoumaných variant a popis, jak bylo posuzování provedeno, včetně případných problémů při shromažďování požadovaných údajů (např. technické nedostatky nebo nedostatečné know-how).
9. Stanovení monitorovacích ukazatelů (indikátorů) vlivu koncepce na životní prostředí.
10. Popis plánovaných opatření k eliminaci, minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů zjištěných při provádění koncepce.
11. Stanovení indikátorů (kritérií) pro výběr projektu.
12. Vlivy koncepce na veřejné zdraví.
13. Netechnické shrnutí výše uvedených údajů.
14. Souhrnné vypořádání vyjádření obdržených ke koncepci z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví.
15. Závěry a doporučení včetně návrhu stanoviska ke koncepci.

* * *

1. Zákon č. 93/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), nabyt účinnosti dnem 1. května 2004.

2. Zákon č. 163/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění zákona č. 93/2004 Sb., nabyt účinnosti dnem jeho vyhlášení (27. dubna 2006).

3. Zákon č. 186/2006 Sb., o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2007.

4. Zákon č. 216/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí

a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem jeho vyhlášení (22. srpna 2007).

5. Zákon č. 124/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. července 2008.

6. Zákon č. 223/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o volném pohybu služeb, nabyt účinnosti dnem 28. prosince 2009.

7. Zákon č. 436/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem jeho vyhlášení (11. prosince 2009).

Předseda vlády:

Ing. Fischer, CSc., v. r.



8591449018012

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2010 činí 6 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 175, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 175, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučerk, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Typos, tiskařské závody s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 8:** Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7–12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonentcz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Simonová – EMU, Zavadišská 786; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslo 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.